

**Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen verohallintolaiksi
ja laiksi verotusmenettelystä sekä eräiksi niihin liittyviksi laeiksi**

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 131/1995 vp verohallintolaiksi ja laiksi verotusmenettelystä sekä eräiksi niihin liitty-

viksi laeiksi. Eduskunta, jolle valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 37/1995 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Verohallintolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Verohallinto

Verotusta varten on valtiovarainministeriön alainen verohallinto, johon kuuluvat verohallitus ja lääninverovirastot. Verohallintoon voi kuulua myös muita yksiköitä sen mukaan kuin niistä erikseen säädetään.

Verohallintoa johtaa verohallitus. Verotuksen aluehallintoa varten on lääninverovirastoja, joiden virka-alueena on lääni. Verohallitus voi määrätä, että kahta tai useampaa läänin verovirastoa varten on yhteinen lääninverovirasto.

Lääninverovirasto muodostuu verotoimistoista ja muista yksiköistä. Verotuksen oikaisulautakuntaa varten lääninverovirastossa on veropiirejä, joihin kuuluu yksi tai useampi kunta, sen mukaan kuin lääninverovirasto määrää. Veropiirissä on myös verotoimisto.

2 §

Verohallinnon tehtävät

Verohallinnon tehtävänä on verotuksen toimittaminen, verojen ja maksujen kanto, perintä, verovalvonta sekä veronsaajien oi-

keuden valvonnan järjestäminen sen mukaan kuin erikseen säädetään.

Johtaessaan verohallinnon toimintaa verohallituksen tulee edistää oikeaa ja yhdenmukaista verotusta sekä kehittää verohallinnon palvelukykyä.

Verohallinnon tulee suorittaa ne selvitys-, kokeilu-, seuranta- ja suunnittelutehtävät sekä ne muut tehtävät, jotka valtiovarainministeriö sille antaa tai jotka sille erikseen säädetään taikka määrätään.

3 §

Verohallituksen johtokunta

Verohallituksessa on johtokunta, jonka tehtävistä, kokoonpanosta ja asettamisesta säädetään asetuksella.

2 luku

Verohallinnon viranomaisia koskevat säännökset

4 §

Verotuksen oikaisulautakunta ja sen kokoonpano

Jokaisessa veropiirissä on verotuksen oikaisulautakunta, joka voi toimia jaostoihin jakautuneena.

Verotuksen oikaisulautakunnassa on pu-

heenjohtaja ja jokaisesta veropiiriin kuuluvasta kunnasta vähintään kaksi muuta jäsentä sen mukaan kuin lääninverovirasto asianomaisia kuntia kuultuaan määrää.

Verotuksen oikaisulautakunnan puheenjohtajana ja puheenjohtajan ollessa estyneenä hänen sijaisenaan on lääninveroviraston määräämä verohallinnon virkamies. Kunnanvaltuusto valitsee muut oikaisulautakunnan jäsenet kuin puheenjohtajan ja heidän varamiehensä neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan.

Jäsenet valitaan noudattaen, mitä kuntalaissa (365/95) säädetään kunnan luottamushenkilön valitsemisesta. Eri veronmaksajaryhmiä tulisi olla, jos mahdollista, lautakunnassa edustettuina. Lautakunnan jäseniä valittaessa noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä kuntalaissa säädetään yhteisistä toimielmistä.

Verotuksen oikaisulautakunnan jäsenen sovelletaan muutoinkin soveltuvin osin, mitä kunnan luottamushenkilöstä säädetään.

Verotuksen oikaisulautakunnassa noudatettavasta menettelystä säädetään tarkemmin asetuksella.

5 §

Veronsaajien oikeuden valvonta

Valtion, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen oikeutta verotuksessa ja verotusta koskevassa muutoksenhaussa valvoo lääninveroviraston ja kunnan määräämä veroasiamies, josta säädetään tarkemmin asetuksella.

6 §

Muutoksen hakeminen eräissä tapauksissa

Verohallituksella on oikeus valtion puolesta hakea muutosta verohallinnon toimialaan kuuluvia veroja koskeviin, veroviranomaisten ja lainkäyttöviranomaisten päätöksiin.

Jos verohallitus haluaa käyttää 1 momentissa tarkoitettua oikeutta, sen on ilmoitettava siitä muutoksen hakemiseen oikeutetulle alemmalle viranomaiselle, joka silloin ei saa käyttää puhevaltaa samassa asiassa.

7 §

Verorikoksen ja kirjanpitorikoksen ilmoittaminen syyttäjälle ja puhevallan käyttö

Verohallituksella ja lääninverovirastolla on oikeus valtion puolesta asetuksessa tarkemmin säädettyjen verojen ja maksujen osalta syytteeseen panoa varten ilmoittaa verorikosta koskeva asia syyttäjälle ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää valtion puhevaltaa tällaista syytettä tai mainitusta rikoksesta johtuvaa vahingonkorvausta koskevassa asiassa. Sama oikeus on kunnan puolesta kunnanhallituksella kunnallisveroa koskevis- sa asioissa.

Verohallituksella ja lääninverovirastolla on lisäksi oikeus ilmoittaa havaitsemansa kirjanpitorikosta koskeva asia syyttäjälle syytteeseen pantavaksi ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää valtion puhevaltaa asiassa.

Jos verohallitus haluaa käyttää 1 tai 2 momentissa tarkoitettua oikeutta, sen on ilmoitettava siitä lääninverovirastolle, joka silloin ei saa käyttää puhevaltaa samassa asiassa.

8 §

Puhevallan käyttö eräissä tapauksissa

Veroja ja vakuutusmaksuja koskevassa, muussa kuin verotuksesta tehtyä muutoksenhakua koskevassa oikeudenkäynnissä, on verohallituksella ja lääninverovirastolla oikeus valvoa valtion oikeuden ohella myös asianomaisten kuntien, seurakuntien ja kansaneläkelaitoksen oikeutta, jos mainitut veronsaajat eivät tee sitä itse.

3 luku

Verohallinnon virkamiehiä koskevat säännökset

9 §

Sivutoimirajoitus

Verohallitus voi antaa rajoittavia määräyksiä verohallinnon virkamiehen oikeudesta kuulua valtiolle verovelvollisen yhteisön hallitukseen tai hallintoon tai toimia sen ti-

lintarkastajana taikka harjoittaa liikettä tai ammattia taikka toimia virkansa ohella verovelvollisen asiamiehenä, avustajana tai asiantuntijana verotusta tai kirjanpitoa koskevassa taikka tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa.

10 §

Pesänhoitopalkkion suorittaminen valtiolle

Jos verohallinnon virkamies on veronkantolain 27 a §:ssä tarkoitetussa erikoisperintäasiassa määrätty osallistumaan pesänhoitotai muuhun tehtävään konkurssissa, tästä sekä siihen liittyvästä toimeksiannosta samoin kuin muusta erikoisperintätehtävästä saatu palkkio on suoritettava valtiolle, kuitenkin vain siltä osin kuin se on maksettu tehtävästä, jonka virkamies on hoitanut ollessaan verohallinnon palveluksessa.

4 luku

Verotuskustannukset

11 §

Verotuskustannukset ja niiden jakaantuminen

Verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisen talousarvion mukaiset ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella tarkistettut verohallinnon menot. Kustannusten määrää laskettaessa otetaan huomioon myös ne verohallinnon menot, jotka on rahoitettu valtion talousarvion muista kuin verohallinnon määrärahoista.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja kansaneläkelaitokselta 8,4 prosenttia.

Kuntien vuotuisista verotuskustannuksista vastaavat yksittäiset kunnat määrästä, joka saadaan, kun kerrotaan

1) kunnan veroäyrien suhteellinen osuus koko maan kunnallisveroäyrimäärästä edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien mukaan luvulla 0,3 ja

2) kunnan sitä edellisen vuodenvaihteen asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta luvulla 0,7

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty kuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista kustannuksista vastaavat yksittäiset seurakunnat määrästä, joka saadaan, kun kerrotaan

1) seurakunnan kirkollisveroäyrien suhteellinen osuus koko maan kirkollisveroäyrimäärästä edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien mukaan luvulla 0,3 ja

2) seurakunnan sitä edellisen vuoden vaihteen kirkonkirjoihin läsnäoleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnäoleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä luvulla 0,7

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty seurakuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Jos kunnan osuus kustannuksista nousisi suurempaan määrään kuin 0,28 penniin kutakin edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantua veroäyriä kohti, jää osuus siltä osin valtion vastattavaksi.

12 §

Verotuskustannusten perintä

Edellä 11 §:ssä tarkoitettujen kustannusosuuksien valtiolle perimisestä säädetään asetuksella.

Jos muut veronsaajat kuin valtio eivät tyydy osuuteensa kustannuksista, niiden on tehtävä kustannusten valtiolle perimistä koskevasta päätöksestä oikaisuvaatimus verohallitukselle. Verohallituksen oikaisuvaatimukseen antamasta päätöksestä saadaan valittaa siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

5 luku

Erinäiset säännökset

13 §

Verotusta koskevan toimivallan siirto

Poiketen siitä, mitä muualla laissa säädetään verotuksessa toimivaltaisesta lääninve-

rovirastosta ja verotuksen oikaisulautakunnasta, verohallitus voi määräämässään laajuudessa määrätä verotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi muun lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verohallituksen määräys voi koskea:

1) vakuutus-, luotto- ja rahoitus- sekä eläkelaitoksia;

2) yrityksiä tai sellaisia konserniin kuuluvia yrityksiä, joiden liikevaihto tai konsernitilinpäätöksessä laskettu liikevaihto ylittää asetuksella säädettyä rajan, ja näiden yritysten osakkaita;

3) yksittäisiä verovelvollisia, joiden verotus edellyttää erityistä asiantuntemusta; sekä

4) muita yksittäisiä verovelvollisia, joiden verotuksen puolueettomuus saattaisi toimivaltaisessa lääninverovirastossa vaarantua.

Edellä 2 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa verohallitus voi erityisesti syystä määräämässään laajuudessa itse ottaa asian ratkaistavakseen.

Toimivaltaisena lääninoikeutena edellä tässä pykälässä tarkoitetuissa asioissa on se lääninoikeus, jonka tuomiopiiriin verohallituksen määräämä verotuksen oikaisulautakunta kuuluu. Oikaisuvaatimusmenettelyyn ja muutoksenhakuun noudatetaan, mitä muualla säädetään.

14 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Tämän lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ennen lain voimaantuloa.

Tällä lailla kumotaan 1 päivänä helmikuuta 1991 annettu verohallintolaki (188/91) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tällä lailla kumotun verohallintolain 5 a §:n säännöksiä oikeudesta tietojen omaloitteiseen luovuttamiseen sovelletaan kuitenkin enintään vuoden 1996 loppuun.

15 §

Siirtymäsäännös

Jos muualla säädetään valtion- tai kunnanasiemiehestä, verotusasiemiehestä tai tarkastusasiemiehestä, sillä tarkoitetaan tämän lain voimaan tultua veroasiamiestä, ja jos muualla säädetään verotoimistosta tai verojohtajasta, sillä tarkoitetaan tämän lain voimaan tultua sitä lääninverovirastoa, jonka yksikkö asianomainen verotoimisto on tai jonka virkamies asianomainen verojohtaja on.

Sen estämättä, mitä verotuksen oikaisulautakunnan kokoonpanosta ja järjestäytymisestä säädetään tässä laissa tai muualla, jatkaa verotuslaissa (482/58) tarkoitettu verotuksen oikaisulautakunta tämän lain voimaan tultua tehtävässään toimikautensa loppuun.

Laki

verotusmenettelystä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään verotusmenettelystä ja muutoksenhausta verotukseen.

Lakia sovelletaan seuraaviin veroihin ja maksuihin:

1) valtiolle tulon ja varallisuuden perusteella suoritettava vero (*valtionvero*);

2) kunnalle tulon perusteella suoritettava vero (*kunnallisvero*);

3) yhteisön ja yhteisetyuden tulon perusteella suoritettava vero (*yhteisön tulovero*);

4) evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle suoritettava vero (*kirkollisvero*); ja

5) kansaneläkelaitokselle suoritettavat vakuutetun maksut (*kansaneläkevakuutusmaksu ja sairausvakuutusmaksu*).

Verovelvollisuudesta säädetään erikseen. Verojen suoritukseksi toimitetaan verovuoden aikana ennakoperintä sen mukaan kuin tässä laissa ja ennakoperintälaissa (418/59) säädetään. Verot kannetaan siten kuin tässä laissa ja veronkantolaissa (611/78) säädetään.

2 §

Soveltamisalan täsmentäminen

Soveltuvin osin tämän lain kunnallisveroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös kirkollisveroon sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksuun.

Soveltuvin osin tämän ja muun lain veroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös yhteisökorkoon, jäännösveron korkoon ja palautuskorkoon.

Soveltuvin osin tämän lain verovelvollista koskevia säännöksiä sovelletaan myös yhtymään.

3 §

Verovuosi

Veroa suoritetaan verovuonna saadusta tulosta ja verovuoden päättyessä olleesta varallisuudesta.

Verovuosi on kalenterivuosi tai, jos kirjanpitoaissa (655/73) tarkoitettuna tilikautena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet. Vaikka tilikautta on muutettu, verovelvolliselle ei miltään vuodelta jätetä määräämättä veroa varallisuuden perusteella.

Mitä edellä on sanottu tilikaudesta, sovelletaan myös poronhoitovuoteen. Maataloudesta saadusta tulosta ja maatilatalouden tuloverolaissa (543/67) tarkoitettua metsätalouden puhtaasta tulosta verotetaan kuitenkin muita verovelvollisia kuin yhteisöjä ja yhteisetyksiä lähinnä edelliseltä kalenterivuodelta.

4 §

Kunnallisveron saajakunta

Luonnollinen henkilö ja erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä suorittavat kunnallisveron kotikunnalle.

5 §

Kotikunta

Verovelvollisen luonnollisen henkilön kotikuntana pidetään kuntaa, jossa hänellä on verovuotta edeltäneen vuoden lopussa katsottava olleen kotikuntalaisa (201/94) tarkoitettu asuinpaikka (*vuodenvaihteen kotikunta*).

Vuodenvaihteen kotikuntaan rinnastetaan Suomeen muuttaneen henkilön kotikuntalaisa tarkoitettu kotikunta tai kunta, johon hän Suomeen muutettuaan on ensiksi asettunut. Ulkomaille muuttaneen henkilön kotikunnan ei verotusta toimitettaessa katsota muuttuvan

sinä aikana, jolloin häntä tuloverolain (1535/92) 11 §:n mukaan pidetään Suomessa asuvana.

Yhteisön kotikunta on kunta, jossa yhteisön kotipaikka verovuotta edeltäneen verovuoden lopussa oli. Yhtymän ja yhteisetuuden kotikunta on kunta, jossa yhtymän ja yhteisetuuden kotipaikan on verovuotta edeltäneen verovuoden lopussa katsottava olleen.

6 §

Verotuksen toimittava viranomainen

Verotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on.

Yhtymän kotikunnan lääninverovirasto vahvistaa perusteen, jonka mukaan yhtymän tulo ja varat sekä tappio ja velat jaetaan osakkaille.

Jos puolisoilla, joihin sovelletaan tuloverolain puolisoita koskevia säännöksiä, on kotikunta eri lääninverovirastojen alueilla, miehen kotikunnan lääninverovirasto toimittaa myös vaimon verotuksen vaimon kotikunnan veroäyryn hinnan mukaan.

2 luku

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen, jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai varallisuutta, on verotusta varten annettava kehotuksesta veroilmoitus. Velvollinen antamaan veroilmoituksen on myös jokainen muu, jolta lääninverovirasto sitä erityisesti vaatii.

Asetuksella voidaan säätää niiden velvollisuudesta antaa veroilmoitus, joilla ei ole veronalaista tuloa tai varallisuutta.

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita verotusta koskevia ilmoituksia sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

8 §

Veroilmoituksen tai muun ilmoituksen antaminen

Verohallitus määrää milloin ja mille lääninverovirastolle veroilmoitus tai muu ilmoitus on annettava.

Lääninveroviraston on vaadittaessa annettava todistus veroilmoituksen tai muun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Lääninverovirasto voi pyynnöstä pidentää veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten taikka muun ilmoituksen antamisaikaa. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

9 §

Ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevat

Ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä on vastuussa yhteisön hallitus tai hallinto, yhtymän osakas, yhteismetsän hoitokunta, holhooja tai uskottu mies, kuolinpesän osakas tai se, jolla on pesä hallussaan, sekä ulkomaalaisen puolesta täällä oleva edustaja tai sivukonttorin johtaja.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa, sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava veronalainen tulo ja varallisuus, niistä tehtävät vähennykset sekä muut tiedot ja selvitykset sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

Veroilmoitus ja muut tiedot ja selvitykset on annettava verohallituksen kutakin tarkoitusta varten vahvistamaa lomaketta käyttäen, jollei verohallitus toisin määrää.

11 §

Lisätietojen antaminen

Verovelvollisen on verohallituksen, lääninveroviraston, muutoksenhakuviranomaisen tai veroasiamiehen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin velvoituksin ne täydentävät tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen hänen verotuksessaan

tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

12 §

Muistiinpanovelvollisuus

Muuta tulonhankkimistoimintaa kuin elinkeinotoimintaa harjoittavan verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on ilmoittamisvelvollisuuttaan varten pidettävä sellaisia muistiinpanoja ja muistiinpanokirjaa, joihin riittävästi eriteltynä sisältyvät verotuksessa tarvittavat tiedot.

13 §

Tarkemmat ilmoittamisvelvollisuuteen liittyvät säännökset ja määräykset

Asetuksella voidaan säätää, minkälaisia tositteita kirjanpito- tai muistiinpanovelvollisen on verotusta varten käytettävä ja minkä sisältöisiä tositteita hänen on saamistaan suorituksista annettava toisille verovelvollisille.

Valtiovarainministeriö voi määrätä, miten verovelvollisen on säilytettävä verotusta varten tarpeellisia tietoja ja tositteita.

Verohallitus voi antaa muistiinpanovelvollisia, muistiinpanoja ja muistiinpanokirjaa koskevia tarkempia määräyksiä.

Verohallitus voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä, ellei 10 §:n 1 momentin nojalla ole toisin määrätty.

14 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on verohallituksen, lääninveroviraston tai veroasiamiehen kehotuksesta verovuoden aikana tai myöhemmin esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitonsa, muistiinpanonsa sekä kaikki se elinkeinotoimintaan tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä ja muukin aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Suoritetusta verotarkastuksesta on laadittava verotarkastuskertomus, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Verotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta säädetään tarkemmin asetuksella.

3 luku

Sivullisen tiedonantovelvollisuus

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot maksamistaan tai välittämistään rahanarvoisista suorituksista, niiden saajista ja suoritusten perusteista. Rahanarvoisella suorituksella tarkoitetaan muun ohessa palkkaa, luontoisetua, palkkiota, työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksettua korvausta, palkintoa, apurahaa, stipendiä, tunnustuspalkintoa, opintotukea, kustannusten korvausta, eläkettä, sosiaalietuutta, korkoa, vuokraa, vakuutuskorvausta ja tekijänoikeudesta, patentista, kaivosoikeudesta tai muusta sen kaltaisesta oikeudesta maksettua korvausta. Tiedot on toimitettava verohallinnolle, vaikka suoritus olisi maksettu ennakonpidätystä toimittamatta tai kyseinen tulo olisi saajalleen verosta vapaa.

Puun ostajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot hankinta- ja pystykaupalla myydyin puun myyjistä ja myynneistä.

Puun ostajien tai ostajajärjestöjen on toimitettava metsäntutkimuslaitokselle verokuutiometrin raha-arvon laskemista varten tarpeelliset tiedot. Metsäntutkimuslaitoksella on oikeus tarkastaa tiedonantovelvollisen hallussa oleva aineisto tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi.

Arvopaperimarkkina- (495/89) tarkoitettujen arvopaperinvälittäjien on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tekemistään tai välittämistään arvopaperikaupoista, kauppohen osapuolista ja maksetuista kauppahinnoista.

Poroisännän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot poronomistajien omistamista poroista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista.

Vakuutuslaitoksen, eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen sekä ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän on toimitettava verohallinnolle tiedot verovelvollisen maksamasta eläke- ja kuutusmaksusta samoin kuin selvitys maksun vähennyskelpoisuudesta. Vastaava selvitys on annettava myös verovelvolliselle.

Työkyvyttömyyseläkkeen maksajan on toimitettava verohallinnolle invalidivähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset eläkekeensajia ja eläkettä koskevat tiedot.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, huoltokonttorin ja työnantajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvolliselle annetusta lainasta, sen käyttötarkoituksesta, pääomasta sekä lainasta maksetusta korosta.

Luotto- ja rahoituslaitoksen sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopapereiden välitystoimintaa harjoittavan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen suorittamasta jälki- ja markkinahyvityksestä.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sijoitusrahaston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamasta sijoitusrahasto-osuuden määrästä ja lunastamistaan sijoitusrahasto-osuuksista.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on toimitettava verohallinnol-

le osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

18 §

Viranomaisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Väestökirjahallinnosta annetussa laissa (76/84) tarkoitettujen viranomaisten on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset väestötietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Kaupparekisterilaissa (129/79) tarkoitettujen rekisteriviranomaisen tai paikallisviranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset kaupparekisteriin sisältyvät tiedot.

Maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/94) tarkoitettujen rekisteriviranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset maaseutuelinkeinorekisteriin sisältyvät tiedot.

Tieliikenteen tietojärjestelmästä annetussa laissa (819/89) tarkoitettujen rekisterinpitäjän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tieliikenteen tietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Valtion ja kunnan viranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot kiinteistöistä, niillä olevista rakennuksista, maapohjan ja rakennusten ominaisuuksista, kaavoituksesta ja omistajista.

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot myöntämistään elinkeino-, työllistämisen- ja niihin verrattavista tuista ja avustuksista sekä niiden saajista ja maksettavista määristä. Tiedonantovelvollisuus koskee myös muuta yhteisöä, jonka myöntämisen edellä tarkoitettujen tukien ja avustusten rahoitus tapahtuu kokonaan tai osaksi julkisista varoista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavien tietojen sisällöstä, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

19 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on annettava verohallituksen tai lääninveroviraston kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jollei hänellä lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Verotukseen vaikuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

20 §

Viranomaisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on verohallituksen tai lääninveroviraston pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettavaksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, jos tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Valtion viranomaisen on verohallituksen tai lääninveroviraston kehotuksesta annettava verotusta varten lausuntoja sekä toimitettava arvioita toimialaansa kuuluvissa kysymyksissä.

21 §

Vertailutietotarkastus

Verotarkastus voidaan toimittaa myös yksinomaan siinä tarkoituksessa, että kerätään tietoja, joita voidaan käyttää muun verovelvollisen verotuksessa (*vertailutietotarkastus*).

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/93) tarkoitetus-

sa toimiluvan saaneessa luottolaitoksen sivukonttorissa. Luottolaitokseen tai luottolaitoksen sivukonttoriin kohdistuvassa verotarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

22 §

Verovelvollisen yksilöinti ja tietojen antaminen massaluovutuksena

Tässä luvussa tarkoitetun tiedonantovelvollisen on yksilöitävä tiedon kohteena oleva verovelvollinen nimen lisäksi henkilötunnuksella, syntymäajalla tai liike- ja yhteisötunnuksella.

Tässä luvussa tarkoitetut tiedot voidaan antaa verohallinnolle myös henkilörekisterilaissa (471/87) tarkoitettuna massaluovutuksena.

23 §

Tarkastusoikeus ja uhkasakko

Verohallituksella ja lääninverovirastolla on oikeus tarkastaa kaikki ne asiakirjat, joista edellä tässä luvussa tarkoitettuja tietoja voi olla saatavissa.

Verohallitus voi sakon uhalla velvoittaa sen, joka ei ole kehotuksestakaan antanut tässä luvussa tarkoitettuja tietoja, täyttämään velvollisuutensa.

Uhkasakon asettamista koskevaan päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta valittamalla.

24 §

Tiedonantovelvollisuudesta vastuussa olevat

Mitä edellä 9 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevista, koskee myös tämän luvun mukaan tiedonantovelvollisia.

25 §

Tietojen maksullisuus

Verohallinnolla on oikeus saada maksutta tässä luvussa tarkoitetut verotusta varten tarvittavat tiedot.

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja vero-

hallinnolle, verohallinto maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

4 luku

Verotuksen toimittaminen

Verotuksen toimittamisen yleiset säännökset

26 §

Yleiset periaatteet

Verotusta toimittaessaan lääninverovirasto laskee ja maksuunpanee tässä laissa tarkoitetut verot ja maksut sekä tarvittaessa muuttaa verotusta.

Verotusta toimitettaessa on tunnollisesti sekä veronsaajien että verovelvollisen etua silmällä pitäen harkittava, mitä verovelvollisen tulosta ja varallisuudesta sekä muista asiaan kuuluvista seikoista on veroilmoituksesta tai muutoin käynyt selville taikka muulla perusteella on katsottava oikeaksi.

Jos verotusta toimitettaessa poiketaan olennaisesti verovelvollisen antamasta veroilmoituksesta, verovelvolliselle on, jos mahdollista, varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi. Jos viranomainen muuttaa verotusta veronokaisuin tai jälkiverotuksien verovelvollisen vahingoksi, verovelvolliselle on, jos mahdollista, varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Verotusta toimitettaessa otetaan tulon ja varallisuuden sekä niistä tehtävien vähennysten raha-arvo huomioon täysin markoin siten, että markkojen yli menevät pennit jätetään ottamatta lukuun. Täysin markoin huomioon otettavaa määrää laskettaessa otetaan käytettävä peruste tai yksikköarvo kuitenkin lukuun pennin tarkkuudella.

27 §

Arvioverotus

Jos veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei voida panna oikaistunakaan verotuksen perusteeksi tai jos osoittautuu, että verovelvollisen ilmoittama tulo muiden samalla alalla ja vastaavasti samanlaatuisissa olosuhteissa

toimivien verovelvollisten tuloon verrattuna on ilmeisesti liian vähäinen, verotus on toimitettava arvioimalla.

28 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on verotusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa. Jos kauppahinta, muu vastike tai suoritus aika on kauppa- tai muussa sopimuksessa määrätty taikka muuhun toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapaututaisiin, voidaan verotettava tulo ja omaisuus arvioida.

Jos on ilmeistä, että verotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, on verotusta toimitettaessa huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat vaikuttaa asian arvostelemiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Mikäli verovelvollinen ei tällöin esitä selvitystä siitä, että olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka ettei toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapaututaisiin, verotusta toimitettaessa on meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

29 §

Peitelty osingonjako

Jos on ilmeistä, että osakeyhtiö tai muu yhteisö on suorittanut osakkaansa taikka tämän puolison, lapsen, vanhemman tai muun omaisen hyväksi palkan, lahjapalkkion, osapalkan, asuntoedun, edustus- tai matkakustannuksen, vakuutusmaksun taikka muun sellaisen hyvityksen nimellä enemmän kuin on pidettävä kohtuullisena taikka että yhteisö on hintana, vuokrana, korkona, provisiona tai muuna kustannuksena edellä mainituille henkilöille maksanut olennaisesti enemmän tai heiltä kantanut vähemmän kuin mikä on tavallista, otetaan se verotuksessa huomioon kohtuullisen määräisenä.

Jos osakeyhtiö lunastamalla omia osakkeitaan tai alentamalla osakepääomaansa on

jakanut varoja osakkailleen ja jos on ilmeistä, että varojen jakaminen on tapahtunut osingosta menevän veron välttämiseksi, on jaetut varat tältä osin katsottava osakkaan veronalaiseksi tuloksi.

30 §

Selvittämätön omaisuuden lisäys

Jos verovelvollisen omaisuusaseman havaitaan siitä tehtyjen laskelmien mukaan verovuoden aikana muodostuneen hänelle edullisemmaksi kuin hänen tulojensa ja menojensa väliseen suhteeseen nähden, ottaen huomioon menoina myös hänen elinsuhteittensa mukaiset arvioidut yksityismenonsa, olisi ollut mahdollista eikä verovelvollinen esitä luotettavaa selvitystä siitä, että sen mukaisen omaisuuden lisäyksen on katsottava muodostuneen aikaisemmin verotetusta tai verovapaasta tulosta taikka tulosta, jota ei enää voida jälkiverottaa, pidetään tätä lisäystä, jollei häntä siitä ole jälkiverotettava, hänen verovuodelta verotettavana tulonaan.

31 §

Kansainvälinen peitelty voitonsiirto

Jos Suomessa elinkeino- tai muuta tulonhankkimistoimintaa harjoittava verovelvollinen on jollekulle, joka taloudellisesti osallistuu hänen yritykseensä tai jolla on vaikutusvaltaa sen johtoon taikka jonka yritykseen hän taloudellisesti osallistuu tai jonka yrityksen johtoon hän voi vaikuttaa, myynyt tavaroita käypää alempaan hintaan tai häneltä ostanut tavaroita käypää korkeampaan hintaan taikka muutoin hänen kanssaan sopinut taloudellisista ehdoista, jotka poikkeavat siitä, mitä toisistaan riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, ja jos elinkeinosta saatu tulo tämän johdosta on jäänyt pienemmäksi kuin se muuten olisi ollut eikä se, jolle tulo on siirtynyt, ole Suomessa yleisesti verovelvollinen, on verotusta toimitettaessa elinkeinon tai muun tulonhankkimistoiminnan tuotamaksi tuloksi luettava määrä, johon sen voidaan katsoa nousseen, jollei sanotunlaisiin toimenpiteisiin olisi ryhdytty.

32 §

Veronkorotus

Jos veroilmoituksessa tai muussa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen tai jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 1 000 markan suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on antanut veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena tai virheellisenä tai antanut ne vasta todistettavasti lähetetyn kehotuksen jälkeen, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 5 000 markan suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on tietensä tai törkeästi huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan taikka ei ole lainkaan antanut ilmoitusta, lisätyn tulon osalta määrätään veronkorotukseksi 5—30 prosenttia lisäystä tulosta ja lisätyn varallisuuden osalta 0,5—1,0 prosenttia lisäystä varoista, kuitenkin vähintään 5 000 markkaa, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Veronkorotus määrätään tämän momentin mukaan myös silloin, kun verovelvollinen on ilmoittanut tietensä tai törkeästi huolimattomuudesta tulon vääränä tulolajina.

Veronkorotus määrätään tuloverolaissa säädettyjen verosta tehtävien vähennysten ja alijäämähyvityksen vähentämisen jälkeen täysin sadoin markoin siten, että ylimenevät markat jätetään määräämättä.

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei maksuunpanna veroa, tilitetään veronkorotus valtiolle.

33 §

Tappion vahvistaminen

Tuloverolain 118—120 §:ssä tarkoitetut tappiot vahvistetaan verotusta toimitettaessa.

Tappio voidaan vahvistaa myös verotusta koskevan muutoksenhaun yhteydessä.

Jos verovelvollinen ei ole antanut kehotusta veroilmoitusta, tappiota ei vahvisteta. Ilmoittamisvelvollisuudesta kokonaan vapautetun verovelvollisen tappio voidaan kuitenkin vahvistaa.

Ennakon käyttäminen veron suorituksiksi

34 §

Verotuksessa hyväksi luettavat ennakot

Ennakkoperintälaissa tarkoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennako, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä, ennakon täydennysmaksu sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennako käytetään verovuoden verojen suorituksiksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei käytetä verojen suorituksiksi.

Kun kannettavaksi määrättyjen ennakoiden kertymiä luetaan hyväksi, lasketaan kokonaan tai osaksi maksamattomille erille veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/) tarkoitettu viivekorko.

Ennakon täydennysmaksu, joka on maksettu verovuoden huhtikuun 1 päivän ja verovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän välisenä aikana, käytetään verovuoden verojen suorituksiksi. Täydennysmaksu kohdistetaan ensisijaisesti verovuodelta maksamatta oleville ennakoille ja niiden viivekorolle.

Jos verovelvolliselle määrätään verovuoden verotuksessa vain varallisuusveroa tai veroa vain tietynlaisesta tulosta sen vuoksi, että verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi, luetaan ennakosta hyväksi vain verotuksessa tarvittava määrä. Muu osa ennakosta luetaan hyväksi seuraavassa verotuksessa.

35 §

Yhteisöä ja yhteisetuutta koskevat poikkeukset

Yhteisöltä tai yhteisetuudelta kannettu ennako, ennakonpidätys ja ennakon täydennysmaksu luetaan hyväksi tilikausittain.

Verovuodelta määrättävän veron suorituksiksi luetaan ne ennakon erät, jotka ovat

erääntyneet maksettavaksi ennen tilikauden päättymistä ja jotka ovat kertyneet viimeistään kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Ennakonpidätys luetaan sen verovuoden verojen hyväksi, jona ennakonpidätys on toimitettu.

Ennakon täydennysmaksu luetaan verovuoden verojen hyväksi, jos täydennysmaksu on maksettu viimeistään kuukautta ennen verovelvollisen verotuksen päättymistä. Täydennysmaksu kohdistetaan ensisijaisesti verovuodelta maksamatta oleville ennakoille ja niiden viivekorolle. Jos täydennysmaksu on maksettu myöhemmin, se luetaan maksuhetken verovuoden verojen hyväksi.

36 §

Ennakonpidätyksen lukeminen yhtymän osakkaiden hyväksi

Yhtymältä pidätetty ennako luetaan yhtiömiesten veron suorituksiksi niiden osuuk-sien mukaan, jotka heillä on yhtymän tu-loon. Yhtymältä pidätetty ennako luetaan yhtymän osakkaan sen verovuoden hyväksi, jonka aikana ennakonpidätys on toimitettu.

37 §

Yhteispalkan ennakonpidätyksen käyttäminen

Kahdelle tai useammalle henkilölle maksetun yhteisen palkan tai muun suorituksen määrästä pidätetty yhteinen ennako, jos suorituksen saajia verotetaan erikseen, käytetään kunkin asianomaisen verojen suorituksiksi sen mukaan, miten palkka tai suoritus jakautuu asianomaisten kesken.

38 §

Ennakonpalautuksen siirto puolisoitten kesken

Verovelvollisen ennen verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta voidaan puolison verojen suorituksiksi käyttää verovelvollisen ennakonpalautusta. Ennen ennakon käyttämistä puolison verojen suorituksiksi ennakonpalautukselle ja jäännösverolle lasketaan palautuskorko ja jäännösveron korko.

39 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä ennakon käyttämisestä veron suorituksiksi.

Yhteisökorko, jäännösveron korko ja palautuskorko

40 §

Yhteisökorko

Jos yhteisölle tai yhteisetuudelle määrätty vero on suurempi kuin veron suorituksiksi luettavat ennakot, maksettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*maksettava yhteisökorko*). Maksettava yhteisökorko on määrältään korkolain (633/82) 3 §:ssä tarkoitettu Suomen Pankin vahvistama viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Jos yhteisölle ja yhteisetuudelle määrätty vero on sen suorituksiksi luettavia ennakoita pienempi, palautettavalle erotukselle lasketaan yhteisökorko (*palautettava yhteisökorko*). Palautettava yhteisökorko on määrältään Suomen Pankin vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Yhteisökorko lasketaan veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä jäännösveron ensimmäiseen eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

Jos verovelvollinen suorittaa ennakkoa tai ennakon täydennysmaksua veroilmoituksen viimeisen antopäivän jälkeen, yhteisökorko lasketaan suoritetulla ennakolla tai täydennysmaksulla vähennetylle erotukselle suorituspäivää seuraavasta päivästä eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun. Ennakon suoritusta tai täydennysmaksua edeltäneeltä ajalta yhteisökorko lasketaan 1 momentin mukaisesti suorituspäivään saakka.

Jos samana kalenterivuonna päättyy useita tilikaudia, yhteisökorko lasketaan kultakin

tilikaudelta erikseen niin kuin jokaiselle tilikaudelle olisi määrätty vero.

Lääninveroviraston veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa. Yhteisökorko määrätään täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta.

42 §

Yhteisökoron peruste

Yhteisökorkoa ei lasketa veronkorotukselle eikä maksamattoman ennakon johdosta perittävälle viivekorolle. Jos veroa on määrätty maksamatta jätetyn ennakon johdosta, verolle ei tältä osin lasketa yhteisökorkoa.

43 §

Jäännösveron korko ja palautuskorko

Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai yhteisetuuden jäännösverolle tai ennakonpalautukselle lasketaan *jäännösveron korko* tai *palautuskorko*.

Jäännösveron korko ja palautuskorko ovat määrältään Suomen Pankin vahvistama viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

44 §

Jäännösveron koron ja palautuskoron laskeminen

Korko lasketaan verovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 1 päivästä jäännösveron ensimmäisen erän eräpäivään tai ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

Jos verovelvollinen suorittaa ennakkoa verovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän jälkeen, korko lasketaan ennakon suorittamispäivää seuraavasta päivästä lukien 1 momentissa tarkoitettuun päivään siten, että suoritettu ennakko otetaan huomioon. Ennakon suoritusta edeltäneeltä ajalta korko lasketaan 1 momentin mukaisesti ennakon suorituspäivään.

Korko määrätään täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Lasketusta jäännösveron korosta vähennetään koron määrä, kuitenkin enintään 100 markkaa.

45 §

Jäännösveron koron ja palautuskoron peruste

Korkoa ei lasketa veronkorotukselle eikä maksamattoman ennakon johdosta perittävälle viivekorolle. Jos veroa on määrätty maksamatta jätetyn ennakon johdosta, verolle ei tältä osin lasketa jäännösveron korkoa.

46 §

Korkojen veronalaisuus ja vähennyskelpoisuus

Palautettava yhteisökorko ja palautuskorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Maksettava yhteisökorko ja jäännösveron korko eivät ole tuloverotuksessa vähennyskelpoista menoa.

47 §

Korot verojen perinnässä

Yhteisökorolle ja jäännösveron korolle ei lasketa veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa tarkoitettuja viivästysseurauksia.

48 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä yhteisökoron, jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta.

Verotuksen päättyminen

49 §

Verotuksen päättymisen ajankohta

Verovelvollisen verotus päättyy verohallituksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään verovuotta seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Verotus voi päättyä eri verovelvollisilla eri aikaan.

50 §

Ennakonpalautus ja jäännösvero

Verotuksessa hyväksi luettavat määrät, joita ei tarvita verovelvollisen verojen suoritukseksi verovuonna, palautetaan *ennakonpalautuksena* edellä säädettyine korkoineen. Toiselle valtiolle siirrettävää ennakonpalautusta ei kuitenkaan palauteta.

Jos hyväksi luettavat määrät eivät riitä verojen suoritukseksi, määrätään verovelvollisen maksettavaksi *jäännösvero* edellä säädettyine korkoineen. Jäännösvero on maksettava, vaikka verotukseen haettaisiin muutosta.

51 §

Verolippu ja verotustodistus

Kun lääninverovirasto on toimittanut verotuksen, verovelvolliselle lähetetään verolippu ja selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet, miten verotukseen voidaan hakea muutosta.

Lisäksi verovelvolliselle lähetetään verotustodistus, jota voidaan käyttää viranomaisissa ja muutoinkin todistuksena toimitetusta verotuksesta.

Jos verovelvollisille lähetetyissä asiakirjoissa on sellainen virhe, joka ei vaikuta veron tai vahvistetun tappion määrään, voidaan asiakirja verovelvollisen pyynnöstä verotusta uudelleen toimittamatta oikaista.

Vastuu verosta

52 §

Verosta vastuussa olevat

Verosta ovat vastuussa:

1) yhtymä on vastuussa yhtymän tulon ja varallisuuden perusteella osakkaalle määrättävästä verosta;

2) erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän osakas on vastuussa pesän tulosta ja varallisuudesta suoritettavasta verosta;

3) kuolinpesä on vastuussa kuolinpesään kuuluvilla varoilla vainajan verosta; jos kuolinpesä on jaettu, osakas on vastuussa pesäosuutensa määrällä osuuttaan vastaavasta osasta vainajan verosta;

4) puoliso on vastuussa toiselle puolisolle tuloverolain 14 §:ssä tarkoitetun yritystulon perusteella määrättävästä verosta, jos puoliset yhdessä harjoittavat elinkeinotoimintaa tai maataloutta; puoliso on kuitenkin vastuussa yritystulon pääomatulo-osuudesta suoritettavasta verosta vain, jos hän omistaa puolisoiden yhteisesti harjoittamaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen kuuluvia varoja;

5) Suomessa oleva edustaja on vastuussa henkilölle, joka ei asu Suomessa, määrätystä verosta; ja

6) ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin johtaja on vastuussa luottolaitokselle määrätystä verosta silloin, kun luottolaitoksella on sivukonttori Suomessa.

Verovastuusta säädetään lisäksi veronkantolaissa.

53 §

Verovastuun toteuttaminen

Verovastuun toteuttamisesta on voimassa, mitä siitä veronkantolain 4 e §:ssä säädetään.

Verotuksen muuttaminen viranomaisen aloitteesta

54 §

Verotuksen muuttaminen

Lääninverovirasto voi muuttaa verotusta siten kuin jäljempänä säädetään tai toimittaa verotuksen muutoksenhakuviranomaisen päätöksen perusteella uudelleen ottaen huomioon mitä tämän lain 6 luvussa säädetään.

55 §

Veronoikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verovelvolliselle on virheen johdosta pantu liikaa veroa, verotus on oikaistava (*veronoikaisu verovelvollisen hyväksi*), jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Veronoikaisu verovelvollisen hyväksi voidaan tehdä viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

56 §

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos verovelvolliselle on laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen johdosta, ettei asiaa ole joltakin osalta tutkittu, jäänyt panematta säädetty vero tai osa siitä hänen sitä aiheuttamattaan, verotus on oikaistava (*veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi*), jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan tehdä kahden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

57 §

Jälkiverotus

Jos verovelvollinen sen johdosta, että hän on jättänyt antamatta veroilmoituksen taikka antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, on jäänyt kokonaan tai osaksi verottamatta, on hänen suoritettavakseen määrättävä se vero, joka mainitusta syystä on jäänyt hänelle panematta, sekä säädetty veronlisäys ja veronkorotus (*jälkiverotus*).

Jälkiverotus voidaan toimittaa viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

58 §

Jälkiverotuksen ja veronoikaisun jättäminen toimittamatta

Jälkiverotus ja veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan jättää toimittamatta, jos verottamatta jäänyt tulo tai varallisuus on vähäinen eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy edellytä jälkiverotuksen tai veronoikaisun toimittamista.

59 §

Jälkiverotuksen ja veronoikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Verovelvollisen kuoltua toimitettava jälkiverotus ja veronoikaisu kohdistetaan kuolin-

pesään. Jälkiverotus on tällöin toimitettava kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu lääninverovirastolle.

60 §

Toiselle valtiolle suoritetun veron siirtäminen Suomeen

Jos veroa on suoritettu toiselle valtiolle, vähennetään toisesta valtiosta Suomeen siirretyt verot verotuksen muutoksen yhteydessä, jos siirtäminen on tapahtunut ennen verotuksen muuttamista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä verojen siirtämisestä.

5 luku

Muutoksenhaku

Oikaisuvaatimus

61 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee verotusta koskevat oikaisuvaatimukset. Lääninverovirasto voi kuitenkin ratkaista 62 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilön tekemän oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään.

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Verotukseen voi hakea muutosta verovelvollinen itse sekä jokainen muu, jonka oman veron määrään verotus välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta vastuussa. Myös yhtymä voi hakea muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille.

Lääninveroviraston ja kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla on oikeus hakea muutosta verotukseen sekä yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen ja niiden jakoon. Tuloverolain 21 §:ssä tarkoitettua osittain verovapaan yhteisön verotukseen on oikeus hakea muutosta kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla. Seurakunnalla

on oikeus hakea muutosta kirkollisverotukseen. Kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kansaneläkelaitoksella on oikeus hakea muutosta vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksuun.

Yhteisön tai yhteisetuuden verotukseen on kunnan puolesta oikeus hakea muutosta sen kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla, jossa yhteisön tai yhteisetuuden kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, sekä miehen että vaimon kotikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla on oikeus kunnan puolesta hakea muutosta puolisoitten verotukseen.

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa jo ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisuvaatimus tehdään sen veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella verovelvollisen tai yhtymän kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, oikaisuvaatimus tehdään miehen kotikunnan verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa asianomaiseen lääninverovirastoon.

64 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Verovelvollisen tai muun muutoksenhakuun oikeutetun on tehtävä oikaisuvaatimus viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien. Veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen on kuitenkin tehtävä oikaisuvaatimus kuuden kuukauden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien.

Verotuksen muuttamista koskevasta lääninveroviraston päätöksestä saadaan tehdä oikaisuvaatimus 1 momentissa säädetyn määräajan estämättä 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

65 §

Muutoksenhaku tappiota koskevaan päätökseen

Vahvistettua tappiota koskevaan päätökseen saa hakea muutosta siltä verovuodelta, jolta vahvistettavaa tappiota päätös koskee.

Valitus

66 §

Valitus lääninoikeuteen

Verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla muutosta siltä lääninoikeudelta, jonka tuomiopiirissä asianomainen verotuksen oikaisulautakunta on. Muutosta yhtymän tulon ja varallisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon osakkaille haetaan kuitenkin Uudenmaan lääninoikeudelta, jos yhtymällä ei ole Suomessa kotikuntaa. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

67 §

Valitusaika

Verovelvollisen tai muun muutoksenhakuun oikeutetun on tehtävä valitus viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien. Veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan ja kansaneläkelaitoksen on kuitenkin tehtävä valitus kuuden kuukauden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien. Oikaisuvaatimukseen annetusta päätöksestä saadaan kuitenkin valittaa tämän määräajan estämättä 60 päivän aikana sen päivän jälkeen, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Edellä mainittujen viranomaisten valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

68 §

Valituksen käsittely oikaisuvaatimuksena

Valitus, joka tehdään lääninoikeudelle, vaikka se olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen

tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

69 §

Vastine ja vastaselitys

Lääninveroviraston tulee varata verovelvolliselle veroasiamiehen, kunnan, seurakunnan tai kansaneläkelaitoksen tekemästä valituksesta ja veroasiamiehelle verovelvollisen tekemästä valituksesta tilaisuus vastineen ja tarvittaessa vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä vastineineen ja vastaselityksineen sekä verotuksen perusteena olleet asiakirjat on lähetettävä viipymättä lääninoikeudelle. Asiakirjoihin on liitettävä jäljennös verotuksen oikaisulautakunnan oikaisuvaatimuksen johdosta antamasta päätöksestä. Asiakirjoihin on liitettävä myös lääninveroviraston lausunto valituksesta.

70 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on niillä, jotka voivat hakea muutosta verotukseen.

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta lääninoikeuden päätöksestä.

71 §

Valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa lääninoikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä vali-

tuslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai päätöksen tehneelle lääninoikeudelle.

6 luku

Muutoksiin liittyvät erinäiset säännökset

72 §

Soveltamisala

Muutokset verotukseen tehdään siten kuin tässä luvussa säädetään.

73 §

Muutosperusteen vahvistaminen

Jos oikaisuvaatimukseen tai valitukseen tehdyllä päätöksellä joku on määrätty verovelvolliseksi tai verotusta koskevaa päätöstä on muutettu, on muutoksen tekvän viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai lääninoikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä lääninoikeudelle, lääninverovirastolle ja, jos päätös koskee kunnallisverotusta, kunnalle.

74 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, lääninoikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai, jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

75 §

Seurannaismuutos

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, lääninverovirasto muuttaa myös toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotusta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei muutoksen tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen

muutoksen tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Lääninverovirasto voi muuttaa verovelvollisen verotusta silloinkin, jos verotusta toisessa valtiossa on muutettu Suomen verotukseen vaikuttavalla tavalla.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos vero on muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella poistettava tai sitä on alennettava, lääninverovirasto muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoseuraamuksineen.

Jos veron maksun lykkäyksen johdosta on peritty lykkäysajalta korkoa, palautetaan myös liikaa suoritettu lykkäyskorko.

Palautusta, joka siirretään toiselle valtiolle, ei palauteta verovelvolliselle eikä siirrettävälle määrälle suoriteta korkoa.

Jos joku on muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, lääninverovirasto muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Verovuoden jäännösveron korko lasketaan verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle verovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 1 päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Palautuskorko lasketaan verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle mainitusta päivästä tai, jos vero on suoritettu myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään. Jälkiverotuksen yhteydessä jäännösveron korko lasketaan mainitusta päivästä verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun.

Verovuodelta maksettava yhteisökorko lasketaan verotuksen muutoksesta johtuvalle verolle verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää tai täydennysmaksun maksupäivää seuraavasta päivästä verolle määrättävään eräpäivään. Palautettava yhteisökorko lasketaan verotuksen muutoksen johdosta palautettavalle verolle ja veronkorotukselle mainituista päivistä tai, jos vero on suoritettu myöhemmin, maksupäivästä palautuspäi-

vään. Jälkiverotuksen yhteydessä maksettava yhteisökorko lasketaan verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan toisen kuukauden loppuun.

Uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä jäännösveron korko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron maksettavalle erotukselle verovuotta seuraavan vuoden huhtikuun 1 päivästä uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä määrättävään eräpäivään. Palautuskorko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron palautettavalle erotukselle mainitusta päivästä tai, jos maksu on tapahtunut myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään.

Uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä maksettava yhteisökorko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron maksettavalle erotukselle verovuoden veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä tai täydennysmaksun maksupäivästä uudelleen toimitettavan verotuksen yhteydessä määrättävään eräpäivään. Palautettava yhteisökorko lasketaan uudelleen toimitettavassa verotuksessa määrättävän veron ja kumotun verotuksen perusteella kertyneen veron palautettavalle erotukselle mainituista päivistä tai, jos maksu on tapahtunut myöhemmin, maksupäivästä palautuspäivään.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettua palautettavaa veroa on kertynyt jäännösverona, palautetaan myös jäännösverolle kertynyt jäännösveron korko sekä maksettava yhteisökorko. Jos perittävää veroa on palautettu verovelvolliselle ennakonpalautuksena, jäännösveron korko tai maksettava yhteisökorko peritään tältä osin ennakonpalautuksen palautuspäivästä määrättävään eräpäivään.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskemisesta.

78 §

Muutosten toteuttaminen

Seurannaismuutos ja muutoksenhaun johdosta tehtävät muutokset verotukseen toteutetaan ja tehtyihin päätöksiin haetaan

muutosta noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitetut muutokset verotukseen tehdään, vaikka veronoikaisun tai jälkiverotuksen edellytykset puuttuvat.

79 §

Asian siirto

Jos verotusta muutettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä havaitaan, että verotusta ei ole toimitettu oikeassa verotuspaikassa, viranomaisen on, jos se ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi, siirrettävä asia sille lääninverovirastolle tai lääninveroviraston yksikölle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus.

Jos lääninoikeus muutoksenhakemusta käsitellessään toteaa, että valitus kuuluu toisen läänin lääninoikeuden käsiteltäväksi, asia on siirrettävä tähän lääninoikeuteen.

Jos korkein hallinto-oikeus valitusta käsitellessään toteaa, että valituksen käsitteleminen olisi kuulunut toiselle lääninoikeudelle, kuin missä se on ratkaistu, asia siirretään oikean lääninoikeuden käsiteltäväksi, jos korkein hallinto-oikeus ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi.

7 luku

Rajoitetusti verovelvollista koskevat erityissäännökset

80 §

Rajoitetusti verovelvollisen verotuspaikka

Uudenmaan lääninverovirasto toimittaa rajoitetusti verovelvollisen verotuksen.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään:

1) rajoitetusti verovelvollisen verotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella olevassa kunnassa sijaitsee elinkeinotoimintaa harjoittavan verovelvollisen kiinteä toimipaikka tai lääninverovirasto, jonka alueella olevassa kunnassa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta rajoitetusti verovelvollinen on omistanut, hallinnut tai luovuttanut;

2) jos rajoitetusti verovelvollinen on omistanut, hallinnut tai luovuttanut kiinteistön tai sen osan hallintaan oikeuttavia suomalaisen osakeyhtiön tai osuuskunnan osakkeita tai osuuksia, verotuksen toimittaa se lääninve-

rovirasto, jonka alueella on mainitun osakeyhtiön tai osuuskunnan kotikunta;

3) jos tulo on saatu Ahvenanmaan maakunnasta, rajoitetusti verovelvollisen verotuksen toimittaa Turun lääninveroviraston Ahvenanmaan verotoimisto.

81 §

Toimivaltainen veroasiamies

Rajoitetusti verovelvollisen verotukseen on kunnan puolesta oikeus hakea muutosta sen kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla, jossa edellä 80 §:ssä tarkoitettu kiinteä toimipaikka tai kiinteä omaisuus sijaitsee tai joka on osakeyhtiön tai osuuskunnan kotikunta, taikka Helsingin kaupungin tai asianomaisen Ahvenanmaan kunnan määräämällä veroasiamiehellä ja kunnalla.

82 §

Toimivaltainen verotuksen oikaisulautakunta

Rajoitetusti verovelvollisen verotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään sen veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella edellä 80 §:ssä tarkoitettu kiinteä toimipaikka tai kiinteä omaisuus sijaitsee tai jossa osakeyhtiön tai osuuskunnan kotikunta on, taikka Helsingin tai Ahvenanmaan veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle.

83 §

Tulon arviointi eräissä tapauksissa

Jos sellainen ulkomailla asuva henkilö tai ulkomainen yhteisö, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa, harjoittaa täällä tulonhankkimistoimintaa, on tällaisen henkilön tai yhteisön suoritettava veroa siitä tulosta, jonka arvioidaan muodostuneen täällä harjoitettavasta toiminnasta.

8 luku

Ennakkotieto

84 §

Ennakkotiedon hakeminen, sitovuus ja muutoksenhaku

Ennakkotiedon antamista varten kysymyksessä, joka koskee verovelvolliselle määrät-

tävää valtionveroa tai kunnallisveroa taikka ennakkoperinnästä voimassa olevien säännösten mukaan tapahtuvaa ennakon pidättämistä tai suorittamista, on verohallituksen yhteydessä keskusverolautakunta.

Keskusverolautakunta voi, jos se katsotaan verovelvolliselle tai ennakon pidättämiseen velvolliselle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saada asia ratkaistuksi, hakemuksesta antaa 1 momentissa tarkoitettua ennakkotiedon kirjallisella päätöksellä, jota on, kun hakija tekee siitä vaatimuksen, sitovana noudatettava siinä verotuksessa tai ennakkoperinnässä, jota varten ennakkotieto on annettu.

Ennakkotietoa, joka koskee yhtymän osakkeille heidän osuudestaan yhtymän tulosta tai omaisuudesta määrättävää veroa, voi myös yhtymä hakea.

Keskusverolautakunnan päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkotietoa, ei saa hakea muutosta.

Hakijalla, verohallituksella, kunnanhallituksella ja kansaneläkelaitoksella on oikeus valittaa keskusverolautakunnan ennakkotiedon sisältävästä päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Asia on korkeimmassa hallinto-oikeudessa käsiteltävä kiireellisenä.

85 §

Keskusverolautakunnan kokoonpano

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka varamiehinä valtioneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä on yksi määrättävä valtiovarainministeriön virkamiehistä ja yksi verohallituksen virkamiehistä sekä kaksi kuntien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan tuomarinviran hoitamiseen oikeutava tutkinto sekä perehtyneisyyttä tuomarin tehtäviin. Vähintään puolet keskusverolautakunnan muista jäsenistä tulee olla tuomarinviran hoitamiseen oikeuttavan tutkinnon suorittaneita. Sen ohessa keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin perehtyneitä, ja heillä tulee, mikäli mahdollista, olla tuntemusta talouselämän eri aloista.

Keskusverolautakunnassa tulee, mikäli

mahdollista, eri veronmaksajaryhmien olla edustettuina.

9 luku

Rangaistussäännökset

86 §

Veropetos

Rangaistus veron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

Jos 1 momentissa mainittu rikos on veron määrä ja muut olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, voi veroviranomainen, ottaen huomioon myös mahdollisesti määrätyn veronkorotuksen, jättää ilmoittamatta asian syyttäjälle.

87 §

Verotusta koskevan tiedonantovelvollisuuden laiminlyönti

Joka laiminlyö 3 luvussa säädetyn tiedonantovelvollisuuden, on tuomittava *verotusta koskevan tiedonantovelvollisuuden* laiminlyönnistä sakkoon.

Jos 1 momentissa mainittu laiminlyönti on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, voi veroviranomainen jättää ilmoittamatta asian syyttäjälle.

10 luku

Veronhuojennus ja veronlykkäys

88 §

Veronhuojennus

Verohallitus voi hakemuksesta määräämälään ehdoilla myöntää vapautuksen valtionverosta sekä yhteisön tuloverosta ja kunta kunnallisverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen.

Vapautus voidaan myöntää:

1) jos verovelvollisen veronmaksukyky on olennaisesti alentunut käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen elatusvelvollisuuden, työttömyyden, sairauden tai muun erityisen syyn johdosta;

2) jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on pääasiallisesti ollut verovel-

vollisen ansion varassa ja jos veron periminen olisi ilmeisesti kohtuutonta;

3) jos verovelvollisen on katsottava erehtyneen veronhuojennussäännösten tai muiden verosäännösten sisällöstä eikä erehtymistä voida olosuhteet huomioon ottaen pitää verovelvollisen huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä aiheutuneena ja jos verosta vapauttamiseen on kyseessä olevan tapauksen luonteesta johtuvia tai muita erityisiä syitä; tai

4) jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta.

Jos 1 momentissa mainitusta verosta on myönnetty vapautusta, vapautuspäätös koskee myös veronlisäystä, viivästyskorkoa, viivästyskorkoa vastaavaa korkoa, jäämämaksua, viivekorkoa, lykkäyskorkoa, yhteisökorkoa ja jäännösveron korkoa. Verohallitus voi myös erikseen myöntää vapautuksen edellä tarkoitetuista seuraamuksista silloinkin, kun niitä on tilitetty tai olisi tilittävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos vapautettavaksi pyydetty määrät ovat enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti verosta lain mukaan vastuussa olevaan.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

89 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen huojentaminen

Jos Suomessa asunut henkilö, Suomessa asuneen henkilön kuolinpesä tai kotimainen yhteisö tai yhtymä on joutunut ulkomailla suorittamaan veroa sellaisista ulkomailla saaduista tuloista tai siellä olleesta varallisuudesta, joista on myös täällä verotettu, voi verohallitus, milloin olosuhteet ovat säälitteävät tai siihen muutoin on erityistä syytä, kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tai lieventämiseksi myöntää valtionverosta ja kuntaa ja seurakuntaa kuultuaan, myös kunnallis- ja kirkollisverosta, jos ne kohdistuvat sanottuun tuloon tai varallisuuteen, osittaisen tai täydellisen vapautuksen.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 momentissa tarkoitettua periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Jos verotusta koskeva toimenpide johtaa kaksinkertaiseen tai muutoin vieraan valtion kanssa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn valtiosopimuksen tarkoituksen vastaiseen verotukseen, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää määräämälään ehdoilla osittaisen tai täydellisen vapautuksen Suomessa maksuunpannusta verosta. Ennen vapautuksen myöntämistä kunnallisverosta ja kirkollisverosta on asianomaiselle kunnalle ja seurakunnalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

Mitä 3 momentissa on säädetty verosta, koskee myös veroon liittyviä seuraamuksia.

Valtiovarainministeriö voi määrätä verohallituksen ratkaisemaan 3 momentissa tarkoitettuja hakemuksia, jos vapautettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

90 §

Veronlykkäys

Lääninverovirasto voi erityisistä syistä ja 88 tai 89 §:ssä mainituin edellytyksin hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi myös ottaa asian ratkaistavakseen ja määrätä ehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

11 luku

Erinäiset säännökset

91 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos veroilmoituksia taikka muita verotukseen kuuluvia asiakirjoja tuhoutuu, verohalli-

tuksella on oikeus antaa tarpeelliset määräykset ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämisestä sekä verotuksen toimittamisesta.

92 §

Oikeudenkäyntikulujen korvaus

Verotusta koskevasta valituksesta päättäessään voivat lääninoikeus ja korkein hallinto-oikeus määrätä valtion, kunnan, seurakunnan tai kansaneläkelaitoksen taikka verovelvollisen suorittamaan oikeudenkäyntikulujen korvausta noudattaen soveltuvin osin oikeudenkäymiskaaren 21 luvussa säädettyjä perusteita.

93 §

Poliisin virka-apu

Poliisi on toimivaltansa puitteissa velvollinen antamaan vero- ja muutoksenhakuviranomaisille tarpeellista virka-apua.

94 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöpanosta annetaan asetuksella.

12 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

95 §

Lain voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annettu verotuslaki (482/58) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tällä lailla kumotun verotuslain verotus-tietojen julkisuutta, salassapitoa, tietojen luovutusta ja salassapitovelvollisuuden rikkomista koskevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin enintään vuoden 1996 loppuun. Kumotun lain mainittuja säännöksiä sovelletaan tarvittaessa myös perintö- ja lahjaverotuksessa.

96 §

Lain soveltaminen

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa seuraavin poikkeuksin:

1) verotoimistolle tai verojohtajalle verotuslaissa säädetty toimivalta siirtyy tämän lain voimaantullessa asianomaiselle lääninverovirastolle myös verovuotta 1996 edeltäviltä verovuosilta toimitettavien verotusten osalta;

2) veroluokitusta, muutoksenhakua veroluokitukseen ja metsätalouden tuottooperusteiden vahvistamista koskevia verotuslain ja sen nojalla annettuja säännöksiä noudatetaan verovuodelta 1996 ja sen jälkeen toimitettavissa verotuksissa sellaisina kuin ne olivat voimassa tämän lain voimaantullessa;

3) yhteisökorko lasketaan verovuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa 41 §:ssä säädetystä poiketen aikaisintaan marraskuun 1 päivästä 1996 lukien;

4) verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuutta ja sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevia lain 2 ja 3 luvun sekä 87 §:n säännöksiä sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa;

5) verotuksen päättymistä koskevaa lain 49 §:ää sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa;

6) tappion vahvistamista ja muutoksenhakuoikeutta tappion vahvistamiseen koskevia lain 33 ja 65 §:n säännöksiä sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa; tappioon, joka on vahvistettu verovuodelta 1994 tai sitä aikaisemmilta vuosilta, saa hakea tässä laissa säädettyssä järjestyksessä muutosta 31 päivään joulukuuta 2000 mennessä;

7) ennakonpidätyksen lukemista yhtymän osakkaiden hyväksi koskevaa lain 36 §:ää sovelletaan jo verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan verotuslakiin, sovelletaan tämän lain vastaavaa säännöstä.

Laki ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 50 §:n 1 momentti, 55 §:n 3—6 momentti ja 60 §,

näistä 50 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1549/92) ja 55 §:n 3—6 momentti 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1338/90),

muutetaan 4 a §, 15 §:n 2 momentti, 16 §, 22 §, 24 §:n 5 momentti, 25 §, 25 b §:n 4 momentti, 28 §:n 1 ja 3 momentti, 29 §, 30 a §:n 3 momentin 1 kohta ja 5 momentti, 32 §:n 3 momentti, 38 §:n 1 momentti, 42 ja 43 §, 45 §:n 2 momentti, 46 §, 47 §:n 1 momentti, 48 §:n 1 ja 2 momentti, 49 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §, 52 §:n 2 momentti, 53 §, 55 §:n 1 momentti, 58 ja 58 c §,

sellaisina kuin niistä ovat 4 a § 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1215/94), 16 § muutettuna 9 päivänä heinäkuuta 1982 ja 17 päivänä joulukuuta 1982 annetuilla laeilla (529/82 ja 946/82), 22 §, 52 §:n 2 momentti ja 55 §:n 1 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), 24 §:n 5 momentti, 32 §:n 3 momentti, 46 § ja 47 §:n 1 momentti mainitussa 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa, 25 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 19 päivänä elokuuta 1983 annetulla lailla (704/83), 25 b §:n 4 momentti 22 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1032/78), 28 §:n 1 momentti sekä 49 a §:n 1 ja 2 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (610/94) ja 28 §:n 3 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (542/85), 29 § muutettuna 13 päivänä elokuuta 1976 annetulla lailla (670/76) ja mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla, 30 a §:n 3 momentin 1 kohta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1111/94), 30 a §:n 5 momentti ja 38 §:n 1 momentti mainitussa 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa, 42 § 12 päivänä marraskuuta 1982 annetussa laissa (808/82), 43 § muutettuna 10 päivänä marraskuuta 1989 annetulla lailla (971/89) ja mainitulla 28 päivänä joulukuuta 1990 annetulla lailla, 48 §:n 1 momentti mainitussa 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa ja 48 §:n 2 momentti mainitussa 10 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa, 51 § muutettuna mainituilla 11 päivänä elokuuta 1978 ja 16 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla sekä 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (482/81), 53 § muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1968 ja 2 päivänä elokuuta 1994 annetuilla laeilla (391/68 ja 694/94), 58 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 29 päivänä joulukuuta 1988 annetulla lailla (1241/88) ja 58 c § muutettuna 10 päivänä heinäkuuta 1979 ja 18 päivänä joulukuuta 1981 annetuilla laeilla (610/79 ja 895/81), sekä

lisätään lakiin uusi 6 d ja 20 b §, seuraavasti:

4 a §

Luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on velvollinen toimittamaan ennakonpidätyksen maksamastaan palkasta ja 6 §:ssä tarkoitusta korvauksesta vain, jos samalle saajalle kalenterivuonna maksettujen suoritusten määrä ylittää verohallituksen vahvistaman määrän tai jos suoritus liittyy maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan.

6 d §

Ennakkoperintärekisteristä poistettu tai rekisteröimättä jätetty voi pyytää lääninverovirastolta päätöksen oikaisua.

15 §

Jos pidätyksen toimittamisen jälkeen selvitetään, miten 1 momentissa tarkoitettu palkka jakaantuu palkansaajien kesken, pidätyksen toimittaneen lääninveroviraston on pyynnöstä jaettava pidätys palkansaajien kesken palkkojen suhteessa ja annettava heidän saamansa yhteisen pidätystodistuksen sijaan kullekin erikseen kirjoitettavat todistukset.

16 §

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävän valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja

sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi se lääninverovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin muuttaa verovelvollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset sen mukaan kuin verohallitus määrää.

Tietylle palkansaajien ryhmälle, jolle voidaan yhtenäisten perusteiden mukaan myöntää muita kuin 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä, joita ei ole otettu huomioon ennakonpidätyksen määrää vahvistettaessa, voi myös se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on, työnantajan pyynnöstä määrätä nämä vähennykset tehtäväksi tulosta ennen ennakonpidätyksen toimittamista.

20 b §

Työnantajan on annettava kuukausittain lääninverovirastolle ilmoitus yhteisöltä tai yhteisetuudelta pidätetystä ennakosta.

22 §

Työnantaja on valtiolle vastuussa ennakonpidätyksen suorittamisesta. Jos pidätetyn määrän tai 19 §:ssä tarkoitetun koron suorittaminen määräajassa osaksi tai kokonaan kuitenkin laiminlyödään, se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on, maksuunpanee laiminlyödyn määrän ja sille veronlisäystä siten kuin laissa veronlisäyksestä ja viivekorosta (/) säädetään. Jos pidätys suoritetaan säädetyn maksupäivän jälkeen, maksettava veronlisäys lasketaan edellä mainitussa laissa tarkoitettulla tavalla.

Lääninveroviraston on toimitettava maksuunpano kuuden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä lukien, jona palkka on maksettu.

24 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ennakonpidätys pannaan työnantajan maksettavaksi enintään 40 prosentin suuruisena.

25 §

Ennakonpidätyksen toimittamisen laiminlyönyt työnantaja on 24 §:n mukaan suoritettavan määrän lisäksi määrättävä suorittamaan veronlisäystä siten kuin siitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään. Veronlisäys on määrättävä työn-

antajan maksettavaksi, vaikka pidättämättä jätetty määrä on jo suoritettu tai vaikka maksuvelvollisuus jätetään määräämättä 24 §:n 2 tai 4 momentin nojalla. Veronlisäys lasketaan sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona pidätys olisi ollut toimitettava. Jos pidättämättä jätetty määrä on jo suoritettu, veronlisäys lasketaan maksupäivään.

Jos työnantajan laiminlyöntiä 24 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on pidettävä kokonaismäärältään vähäisenä, veronlisäystä ei kuitenkaan määrätä. Verohallitus määrää tarkemmin, mitä vähäisellä laiminlyönnillä tarkoitetaan.

25 b §

Edellä 24 §:n 1 momentin nojalla määrättyä maksuvelvollisuutta ei poisteta korotuksen osalta.

28 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta ja määräämillään ehdoilla poistaa työnantajan maksettavaksi 24 §:n ja 25 a §:n 3 momentin nojalla pannun pidättämättä jätetyn määrän, 22 ja 25 §:ssä tarkoitettujen veronlisäykset, 25 b §:ssä tarkoitettua korotuksen sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa tarkoitettua viivekoron ja lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Verohallitus voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilittävä tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Lääninverovirasto voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määrien suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi niin ikään ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

29 §

Verohallituksen tai lääninveroviraston kehotuksesta työnantajan on esitettävä Suomesa tarkastettavaksi palkkakirjanpitoa tai muistiinpanonsa sekä kaikki se laskentatöihin kuuluva ja mikä tahansa muu aineisto, tarpeisto tai omaisuus, joka saattaa olla tar-

peen ennakontarkastusta toimitettaessa. Niin ikään työnantajan on esitettävä palkansaajan hänelle jättämä ennakonpidätystä koskeva aineisto. Myös palkansaaja on velvollinen kehotuksesta esittämään tarkastettavaksi ennakonpidätystä koskevan aineiston.

Mitä 1 momentissa säädetään työnantajasta, koskee myös sitä, jolla on hallussaan edellä tarkoitettua aineistoa.

Suoritusta tarkastuksesta on laadittava kertomus, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Ulosotonhaltija ja poliisiviranomainen ovat velvollisia antamaan veroviranomaisille virka-apua tarkastusten toimittamisessa.

Esittämisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja laajuudesta sekä tarkastuksessa noudatettavasta menettelystä säädetään asetuksella.

30 a §

Ennakonpidätystä ei toimiteta 1 momentissa tarkoitettua suorituksesta, jos:

1) se maksetaan tuloverolaissa tarkoitettulle yhteisölle tai yhteisetuudelle;

Jos on ilmeistä, että 2 momentissa tarkoitettu ennakonpidätys on verovelvollisen tässä pykälässä tarkoitettua tulosta maksuunpantavien verojen ja maksujen suoritukseksi liian suuri, ja jos hänellä ei ole muita tuloja, lääninverovirasto voi verovelvollisen pyynnöstä alentaa pidätyksen vastaamaan lopullisia veroja ja maksuja.

32 §

Lääninverovirasto voi verovelvollisen pyynnöstä päättää, ettei pidätystä toimiteta 31 §:ssä tarkoitettua suorituksesta, jos on ilmeistä, että ennakonpidätystä ei tarvita 1 §:ssä tarkoitettujen verojen ja maksujen suoritukseksi.

38 §

Ellei verohallitus erityisistä syistä toisin määrää, ennakon määrää se lääninverovirasto, jossa verovelvollisen verotus verotusmenettelystä annetun lain mukaan toimitetaan.

42 §

Verohallitus päättää pienimmästä määrättävästä ennakosta.

43 §

Ajasta, jonka kuluessa ennakon maksuunpano on toimitettava, säädetään asetuksella.

Rajoitetusti verovelvollisen maksettavaksi voidaan ennakko kuitenkin määrätä muulloinkin, jos Suomesta tilapäisesti saadaan ennakonkannon alaista tuloa.

45 §

Jos ennakoveroluetteloon ei ole tehty 1 momentissa tarkoitettua merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, se lääninverovirasto, jossa maksuunpano on tapahtunut, voi tarvittaessa määrätä edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

46 §

Jos ennakko on määrätty aiheetta tai suuressa kuin tarvitaan, lääninverovirasto voi myös viran puolesta poistaa tai oikaista aiheettoman tai liian suuren ennakon. Ennakon määränneen lääninveroviraston on poistettava ennakko tai oikaistava se verovelvollisen esitettyä tarvittavan selvityksen.

47 §

Edellä 46 §:ssä tarkoitettua ennakon alentamista on haettava ennen verovuoden loppua. Yhteisö ja yhteisetuus voivat hakea 46 §:ssä tarkoitettua ennakon alentamista neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien.

48 §

Ennakko kannetaan ennakon määrästä riippuen yhdessä tai useammassa erässä, sen mukaan kuin verohallitus määrää.

Jos ennakko 46 §:n nojalla alennetaan jo suoritettua määrää pienemmäksi, palautetaan liikaa kannettu määrä viipymättä.

49 a §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta ja määräämillään ehdoilla poistaa maksuunpannulle ennakolle suoritettavan viivekoron sekä ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Verohallitus voi poistaa ne silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on jo tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle. Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen,

jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa.

Verohallitus ja valtiovarainministeriö voivat ottaa 1 momentissa tarkoitetun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

51 §

Ennakkonpidätystä koskevaan 13 §:n nojalla annettuun määräykseen tai 38 §:n nojalla annettuun ennakkoa koskevaan määräykseen taikka 6 b §:n nojalla annettuun ennakkoperintärekisteröintiä koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin määräystä tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 6 d, 16 tai 46 §:ssä tarkoitettulla tavalla. Ennakkoperintärekisteriin merkitsemistä koskevaan 6 a §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin rekisteriin merkitty on 6 b §:n 1 momentin mukaisesti pyytännyt rekisteristä poistamista. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ratkaisuun ja 21 §:n mukaista rekisteröintiä koskevaan lääninveroviraston päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Jos muutoksenhakua ei 1 momentin mukaan ole kielletty, lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen tyytymätön saa hakea päätökseen muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 16 §:n 2 momentissa ja 17 §:ssä tarkoitettuihin ratkaisuihin haetaan kuitenkin muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon työnantajan kotikunta kuuluu. Jollei mikään lääninoikeus edellä tässä momentissa olevien säännösten mukaan ole toimivaltainen valitusta käsittelemään, tehdään valitus Uudenmaan lääninoikeudelle.

Veroasiamiehellä on oikeus hakea muutosta lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen 21 §:ssä tarkoitettua rekisteröintipäätöstä lukuun ottamatta. Veroasiamiehellä on oikeus hakea muutosta myös 16 ja 45 §:ssä tarkoitettuihin päätöksiin.

Valituskirjelmä on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Ennakkokantaa koskeva 46 §:ssä tarkoitettu päätös, jolla ennakkoa on muutettu verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, katsotaan saadun tiedoksi seitsemän päivän kuluttua siitä, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi. Veroasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ja 4 momentissa säädetyn määräajan

jälkeenkin voidaan muutosta hakea lääninveroviraston 38 ja 45 §:n mukaan tekemään päätökseen sillä perusteella, että päätös on annettu lakia virheellisesti soveltaen tai että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun. Valitusta ei kuitenkaan saa tehdä myöhemmin kuin kuuden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, muutosta voidaan hakea lääninveroviraston 22, 24, 25, 25 a, 25 b, 55, 55 a, 58, tai 58 b §:n nojalla antamaan päätökseen lääninoikeudelta kuuden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu. Haettaessa muutosta 27 ja 58 c §:ssä tarkoitettuun oikaisu-päätökseen valitusaika on alkuperäisen päätöksen antamista seuranneen vuoden alusta kuusi vuotta, kuitenkin vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

52 §

Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa päätöstä on noudatettava oikaisuhakemuksesta tai valituksesta huolimatta. Oikaisuhakemukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä lukien, kun suorituksen maksaja on saanut oikaisuhakemuksen tai valituksen johdosta annetusta päätöksestä tiedon.

53 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annettu lain (/) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Valtion puhevaltaa käyttää 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa veroasiamies.

55 §

Jos ennakkoa on pidätetty tai kannettu tuloista tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa eikä kansaneläkevakuutusmaksua, eikä ennakkoa ole käytetty muun veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi, on pidätetyn määrän osalta sen lääninveroviraston, jonka virka-alueella työnantajan

kotikunta on, sekä kannetun ennakon osalta sen lääninveroviraston, jossa ennakko on määrätty, määrättävä peritty määrä viipymättä palautettavaksi asianomaiselle.

58 §

Ennakonpidätys luetaan verovelvollisen hyväksi verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetulla tavalla. Verohallitus antaa asiaa tarkempia määräyksiä. Myös yhtiöveron hyvitys luetaan siihen oikeutetun hyväksi verohallituksen määräämällä tavalla.

Jos ennakonpidätystä ei ole veroa määrättäessä otettu huomioon, voidaan liikaa suoritettu määrä saada hakemuksesta takaisin lääninverovirastolta. Hakemus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jolta toimitettavassa verotuksessa pidätys olisi pitänyt lukea verovelvollisen verojen lyhennykseksi.

Pienimmästä palautettavasta määrästä säädetään asetuksella.

58 c §

Jos 24 §:n 2 momentin, 55, 55 a, 58, 58 a tai 58 b §:n nojalla annetussa päätöksessä on sattunut laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys tai palautus muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi, päätös on oikaistava.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Lain 28 ja 49 a §:ää sovelletaan myös veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettuihin viivästyskorkoon ja jäämämaksuun. Lain 49 a §:ssä tarkoitettu huojoennustoimivalta siirtyy lääninverovirastolle tämän lain voimaan tullessa myös verohallituksessa vireillä olevien asioiden osalta.

Laki

kiinteistöverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 16—18, 20 ja 21 §, 22 §:n 1 momentti, 24 §:n 2 momentti, 25 §:n 1 momentti, 26, 27, 29, 29 a, 32 ja 35 §, 36 §:n 1 momentti, 37 ja 39 §,

sellaisina kuin niistä ovat 25 §:n 1 momentti sekä 26, 29 a ja 35 § 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1084/93) sekä 27 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (698/94), seuraavasti:

16 §

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on kehotuksesta annettava lääninverovirastolle ne tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen kiinteistöverotuksen toimittamista tai muutoksenhakua varten. Verovelvollisen velvollisuudesta antaa tietoja verotuksen toimittamista varten on soveltuvin osin voimassa mitä verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain (/) 2 luvussa säädetään.

17 §

Lääninveroviraston tiedonantovelvollisuus

Jos kiinteistö sijaitsee muun kuin sen lääninveroviraston virka-alueella, joka toimit-

taa verotuksen, kiinteistön sijaintikunnan lääninverovirasto antaa verotuksen toimittavalle lääninverovirastolle verotuksen toimitamista varten tarvittavat tiedot.

18 §

Lääninveroviraston tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Lääninveroviraston oikeuteen saada kiinteistöverotuksen toimittamista varten tietoja sivulliselta ja viranomaiselta sekä oikeuteen tarkastaa niitä on soveltuvin osin voimassa, mitä sivullisen ja viranomaisen tiedonantovelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa säädetään.

20 §

Verotuksen toimittaja

tään.

Verotuksen toimittaa lääninverovirasto. Verohallitus määrää, miten verotuksen toimittaminen jakautuu eri lääninverovirastojen kesken.

21 §

Ennakkotieto

Verotusmenettelystä annetun lain 85 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi antaa kiinteistöveroä koskevan ennakkotiedon, jos se katsotaan verovelvolliselle erityisen tärkeäksi taikka jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saada asia ratkaistuksi. Ennakkotiedon hakemisesta ja sitovuudesta sekä muutoksenhausta siihen on soveltuvin osin voimassa, mitä mainituissa laissa säädetään.

22 §

Verotuksen toimittaminen

Verotusta toimitettaessa lääninverovirasto laskee ja maksuunpanee kiinteistöveron. Verotusta toimitettaessa otetaan huomioon myös ne tiedot ja asiakirjat, jotka ovat lääninveroviraston käytettävissä muun kuin tässä laissa tarkoitetun verotuksen toimittamista varten.

24 §

Verolippu ja veroselvitys

Lääninveroviraston on annettava verovelvolliselle selvitys, johon merkitään kiinteistöt, joista verovelvollisen on suoritettava veroä, näiden kiinteistöjen arvot sekä suoritettavan veron määrä. Jos rakennus sijoittuu 12—14 §:ssä tarkoitettuihin luokkiin, myös tämä merkitään selvitykseen.

25 §

Veronkorotus ja verotuksen muuttaminen

Veronkorotuksesta, veron oikaisusta, jälki-verotuksesta ja seurannaismuutoksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa niistä sääde-

26 §

Muutoksenhaku lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisella perusteella vastuussa, samoin kuin kiinteistön sijaintikunnan määräämä veroasiamies tai mainittu kunta saa hakea muutosta verotukseen kirjallisella oikaisuvaatimuksella sen veropiiriin verotuksen oikaisulautakunnalta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on tai, jos puolisoilla on eri kotikunta, miehen kotikunnan verotuksen oikaisulautakunnalta. Jos verotus on 20 §:n mukaan määrätty toimitettavaksi muualla kuin siinä lääninverovirastossa, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on, oikaisuvaatimus tehdään sen veropiiriin verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella kiinteistö on. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka tuomiopiirissä asianomainen oikaisulautakunta on.

Valituksesta, oikaisuvaatimuksesta ja niiden käsittelystä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

27 §

Muutoksenhaku lääninoikeuden päätökseen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Kunnan puolesta on valitusoikeus kiinteistön sijaintikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja tällä kunnalla.

29 §

Viivästysseuraamukset

Kiinteistöveron määräaikana maksamisen laiminlyönnin seuraamuksista on voimassa, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/) säädetään.

29 a §

Palautettavalle määrälle maksettava korko

Jos veroa palautetaan veronoikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle määrälle maksetaan säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

32 §

Verohallituksen toimivalta

Verohallitus antaa kiinteistöveron kantoa, perintää, palauttamista ja tilittämistä koskevat tarkemmat määräykset. Verohallitus voi tällöin määrätä, että kiinteistöveron tilittäminen ja tilitysten maksatus yhdistetään verotusmenettelyssä annetun lain mukaisten verojen tilittämiseen.

35 §

Rangaistussäännökset

Rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 9 luvussa säädetään.

36 §

Vastuu verosta

Verovastuusta on soveltuvien osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa ja veronkantolaissa (611/78) säädetään.

37 §

Verosta vapauttaminen ja veron suorittamisen lykkäys

Kiinteistöverosta vapauttamisesta ja veron suorittamisen lykkäämisestä on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 10 luvussa säädetään kunnallisverosta.

39 §

Verotusmenettelystä annetun lain soveltaminen

Sovellettaessa tähän lakiin sisältyvän viittauksen nojalla verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä niitä sovelletaan myös sellaisiin verovelvollisiin, joihin verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä ei muutoin sovelleta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 21 a §:n 1 momentti, 22—24 §, 25 §:n 3 momentti, 26, 29 ja 30 §, 31 §:n 1—3 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 43—49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 52 §:n 1 momentti, 53 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 2 ja 3 momentti, 54 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale, 56 §:n 1 ja 3 momentti sekä 59 §,

sellaisina kuin ne ovat, 21 a §:n 1 momentti, 22—24 §, 25 §:n 3 momentti, 26, 29 ja 30 §, 31 §:n 1—3 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 43—47 ja 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 52 §:n 1 momentti, 53 §:n 1 momentin johdantokappale ja 3 momentti, 56 §:n 1 ja 3 momentti sekä 59 § 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa laissa (318/94), 48 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (697/94), 53 §:n 2 momentti ja 54 §:n 2 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (612/94) ja 55 §:n 1 momentin johdantokappale 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1110/94), sekä

lisätään 55 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 8 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla, uusi 5 momentti seuraavasti:

21 a §

Ennakkotiedon lahjaverotuksesta antaa se lääninverovirasto, jonka alueella varallisuuden luovuttaja asuu.

22 §

Perintöverotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan vakinaisesti asui.

Jos omaisuus siirtyy kahdelle tai useammalle henkilölle siten, että se toisen oikeuden lakattua siirtyy toiselle, myöhemmän saajan verotuksen toimittaa kuitenkin se lääninverovirasto, jonka alueella edellinen saaja asuu tai kuollessaan asui.

23 §

Lahjaverotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella lahjanantaja asui verovelvollisuuden alkaessa.

24 §

Jos 22 tai 23 §:n säännöksiä ei voida soveltaa, perintö- tai lahjaverotuksen toimittaa se lääninverovirasto, jonka alueella veronalainen varallisuus verovelvollisuuden alkaessa suurimmalta osaltaan oli, tai jollei varallisuus ollut Suomessa, se lääninverovirasto, jonka alueella verovelvollinen veroa määrättäessä asui.

25 §

Lääninverovirasto voi kuolinpesän osak-

kaan ennen verotuksen toimittamista teke-
mästä hakemuksesta lykätä perintöverotuk-
sen toimittamisen määräajaksi, kuitenkin
enintään vuodeksi perukirjan lääninverovi-
rastolle jättämiselle säädetyn ajan päättymi-
sestä, jos hakemuksen tueksi esitetään pai-
navia syitä. Tällaisena syynä on muun muas-
sa pidettävä perinnönjaon toimittamista pe-
ssä, johon sisältyvän maatilain tai muun
yrityksen toimintaa jatketaan kuolinpesän tai
sen osakkaiden lukuun, kun kysymyksessä ei
ole kuolinpesän kokonaisvaroihin nähden
vähäinen varallisuuserä.

26 §

Perintöverotuksen toimittamista varten on
perintökaaren 20 luvussa tarkoitetun pesän
ilmoittajan annettava kehotuksesta perinnön-
jättäjän jälkeen laadittu perukirja. Edellä
22 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauk-
sissa on annettava myös edellisen haltijan tai
osuutta rasittavan oikeuden haltijan jäämis-
töstä laadittu perukirja.

Verovelvollisen on annettava veroilmoitus,
jos perinnönjättäjän jälkeen ei ole laadittava
perukirjaa tai jos velvollisuus suorittaa pe-
rintövero muissa kuin 22 §:n 2 momentissa
tarkoitetuissa tapauksissa alkaa myöhemmin
kuin 5 §:ssä säädetään.

Jos verovelvollinen ei asu Suomessa, vel-
vollinen antamaan veroilmoituksen on se,
jolla on kuolinpesä hallussaan.

29 §

Perukirja on annettava kuukauden kuluessa

perunkirjoituksesta asianomaiselle lääninverovirastolle.

Lääninverovirasto voi ilmoittaa käräjäoikeudelle perunkirjoituksen toimittamisen laiminlyönnistä.

30 §

Veroilmoitus on annettava kolmen kuukauden kuluessa verovelvollisuuden alkamisesta asianomaiselle lääninverovirastolle.

31 §

Lääninverovirasto toimittaa perintö- ja lahjaverotuksen. Se myös oikaisee havaitsemansa 40 tai 41 §:ssä tarkoitetun virheen.

Verotus katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, jona lääninverovirasto on käsitellyt asian. Verotuksen toimittamispäivän tulee ilmetä verotusasiakirjoista.

Verotusta toimitettaessa voidaan ottaa huomioon myös ne tiedot ja asiakirjat, jotka ovat lääninveroviraston käytettävissä muun kuin tässä laissa tarkoitetun verotuksen toimittamista varten.

32 §

Kuolinpesän osakas, erityisjälkisaadoksen saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun hän ei ole kuolinpesän osakas, sekä näiden lailliset edustajat, perunkirjoituksen toimittajat ja se, joka on ilmoittanut pesän tai hoitaa sitä, samoin kuin lahjanantaja ja -saaja ovat velvolliset lääninveroviraston tai verohallituksen asianomaisen virkamiehen tai veroasiamiehen kehotuksesta antamaan kaikki pesää tai lahjaa koskevat tiedot ja selvitykset sekä esittämään tarkastettaviksi kaikki pesää tai lahjaa koskevat asiakirjat.

37 §

Kun lääninverovirasto on toimittanut verotuksen, on sille, jolle on maksuunpantu perintö- tai lahjaveroa, lähetettävä verolippu ja annettava selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet siitä, miten verotukseen voidaan hakea muutosta.

38 §

Jos perintöverotuksen toimittamisen jälkeen kuolinpesään ilmaantuu uusia varoja tai velkoja, on perintökaaren 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu täydennys- tai oikaisukirja annettava lääninverovirastolle kuukauden kuluessa sen laatimisesta.

Kun perintöverotus toimitetaan veroilmoituksen nojalla, on uusista varoista ja veloista annettava lääninverovirastolle veroilmoitus kolmen kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun niitä on ilmaantunut pesään.

Jos perintö- tai lahjaverotuksen perusteet ovat verotuksen toimittamisen jälkeen muutoin muuttuneet, on se verovelvollinen, jonka perintö- tai lahjaveron määrä nousisi, kolmen kuukauden kuluessa sanotusta syystä tiedon saatuaan velvollinen ilmoittamaan asiasta lääninverovirastolle, jollei joku muu osakas tai lahjansaaja jo ole sellaista ilmoitusta tehnyt.

39 §

Jos purkavin ehdoin saadun omaisuuden saaja ehdon täyttyessä joutuu luovuttamaan omaisuuden viiden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen sai, on aikaisemmin maksettu vero palautettava 41 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Verovelvollisen on tehtävä tätä koskeva ilmoitus lääninverovirastolle kuuden kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta.

42 §

Lääninverovirasto voi kuitenkin ratkaista verovelvollisen tekemän 43 §:ssä tarkoitetun oikaisuvaatimuksen silloin, kun esitetty vaatimus hyväksytään.

43 §

Verovelvollinen tai veroasiamies saa hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea 25 §:n 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen.

Perintöverotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään sille verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan asui. Edellä 22 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa oikaisuvaatimus tehdään sille verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella omaisuuden edellinen saaja asuu tai kuollessaan asui. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa lääninverovirastoon.

Lahjaverotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään sille verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella lahjanantaja lahjaverovelvollisuuden alkaessa asui.

Jos 1 ja 2 momentin säännöksiä ei voida soveltaa, oikaisuvaatimus tehdään sille vero-

tuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella veronalainen omaisuus verovelvollisuuden alkaessa suurimmalta osalta oli tai, jos varallisuus ei ollut Suomessa, jonka alueella verovelvollinen veroa määrättäessä asui.

Verovelvollisen on tehtävä oikaisuvaatimus viiden vuoden kuluessa perintö- tai lahjaverotuksen toimittamisvuotta seuraavan vuoden alusta. Veroasiamiehen on tehtävä oikaisuvaatimus kuuden kuukauden kuluessa verotuksen toimittamispäivästä.

Veronoikaisua ja muutoksenhakuviranomaisen uudelleen toimitettavaksi palauttaa verotusta koskevasta lääninveroviraston päätöksestä saadaan kuitenkin tehdä oikaisuvaatimus edellä säädetyn määräajan estämättä 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 21 a §:ssä tarkoitettuun ennakkotietopäätökseen haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakkotietopäätös on tehty. Valitusoikeus on ennakkotiedon hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkotietopäätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä. Ennakkotietoa koskeva valitus on käsiteltävä lääninoikeudessa kiireellisenä.

45 §

Verovelvollinen tai veroasiamies saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä päätös on tehty. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Verovelvollisen valitusaika on viisi vuotta perintö- tai lahjaverotuksen toimittamisvuotta seuraavan vuoden alusta. Veroasiamiehen valitusaika on kuusi kuukautta verotuksen toimittamispäivästä. Oikaisuvaatimukseen annetusta päätöksestä saadaan kuitenkin valittaa tämän määräajan estämättä 60 päivän aikana sen päivän jälkeen, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut tiedon päätöksestä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

46 §

Lääninveroviraston tulee varata verovelvolliselle veroasiamiehen tekemästä valituksesta ja veroasiamiehelle verovelvollisen tekemästä valituksesta tilaisuus vastineen ja tarvittaessa vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä vastineineen ja vastaselityksineen sekä verotuksen perusteena olevat asiakirjat on lähetettävä viipymättä lääninoikeudelle. Asiakirjoihin on liitettävä jäljennös verotuksen oikaisulautakunnan oikaisuvaatimukseen antamasta päätöksestä sekä lääninveroviraston lausunto valituksesta.

47 §

Valitus, jonka verovelvollinen tai veroasiamies tekee lääninoikeudelle ja joka olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

48 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä. Lääninoikeuden ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

49 §

Jos perintö- tai lahjaverotusta koskevassa asiassa, josta on tehty oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle tai haettu muutosta lääninoikeudelta, asia joltakin osaltaan on jäänyt tutkimatta tai verotuksessa on sovellettu vääriä perusteita taikka verotus on muutoin toimitettu olennaisesti väärin, voidaan asia kokonaisuudessaankin palauttaa lääninverovirastolle tai verotuksen oikaisulautakunnalle uuden verotuksen toimitamista tai päätöksen tekemistä varten.

50 §

Jos verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, lääninverovirasto oikaisee veronoikaisuin myös tämän verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä

kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

51 §

Jos viranomaisen on oikaisuvaatimukseen tai valitukseen antamallaan päätöksellä määrännyt jonkun verovelvolliseksi tai muuttanut verotusta koskevaa päätöstä, on muutoksen tehneen viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai lääninoikeuden edellä tarkoitettusta päätöksestä on lähetettävä lääninoikeudelle ja lääninverovirastolle. Lääninverovirasto oikaisee verotuksen edellä tarkoitetun päätöksen perusteella noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

52 §

Perintö- tai lahjaveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaisissa (611/78) säädetään taikka sen nojalla säädetään tai määrätään, ellei jäljempänä toisin säädetä.

53 §

Verohallitus voi hakemuksesta määräämälään ehdoilla myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen perintö- ja lahjaverosta, viivekorosta, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta. Vapautus voidaan myöntää:

Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Jos perintö- tai lahjaveron suorittaminen määräajassa käy verovelvolliselle vaikeaksi, voi lääninverovirasto hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi niin ikään ottaa lykkäysasian

ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

54 §

Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän lääninveroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen lääninverovirastolle ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos:

Verovelvollisen on tehtävä 4 momentissa tarkoitettua luovutusta koskeva ilmoitus lääninverovirastolle kolmen kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta. Maksuunpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 40 §:ssä säädetään.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 10 000 markkaa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista lääninverovirastolle tekemästä pyynnöstä.

Jos verovelvollinen luovuttaa pääasiallisen osan edellä tarkoitettua maatilasta, muusta yrityksestä tai sellaisen osasta, lääninverovirasto määrää kaikki vielä tällöin maksamatta olevat maksuerät kannettaviksi seuraavan kantoerän yhteydessä.

59 §

Mikäli ei tässä laissa toisin säädetä, on soveltuvin osin noudatettava, mitä verotusmenettelystä annetun lain 2, 3 ja 11 luvuissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1996.
Lain 53 ja 54 §:ssä tarkoitettu lääninvero-

viraston huojennustoimivalta koskee tämän
lain voimaantullessa myös verohallituksessa
vireillä olevia asioita.

Laki

perintökaaren 20 luvun muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1965 annetun perintökaaren (40/65) 20 luvun 1, 8, 9, 12
ja 12 a §, sellaisina kuin ne ovat 19 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (733/94), seuraavasti:

20 luku

Perunkirjoituksesta

1 §

Perunkirjoitus on toimitettava kolmen kuu-
kauden kuluessa kuolemantapauksesta, jollei
asianomainen lääninverovirasto saman ajan
kuluessa tehdystä hakemuksesta pesän laa-
tuun katsoen tai muusta erityisestä syystä
tätä aikaa pidennä.

8 §

Perukirja on annettava lääninverovirastolle
sitien kuin perintö- ja lahjaverolaissa
(378/40) säädetään.

9 §

Jos perunkirjoituksen toimittaminen on lai-

minlyöty, käräjäoikeuden tulee lääninverovi-
raston ilmoituksesta määrätä sopiva henkilö
toimituttamaan perunkirjoitus.

12 §

Lääninveroviraston 1 §:n nojalla tekemään
päätökseen ei saa valittamalla hakea muutos-
ta.

12 a §

Lääninverovirastolle annettu perukirja tai
sen tekninen tallenne on säilytettävä pysy-
västi. Arkistolaitos antaa tarkemmat mää-
räykset perukirjan ja sen liitteiden säilyttä-
misestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 1996.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elo-
kuuta 1978 annetun lain (627/78) 2 §:n 1 momentti, 3 luvun otsake, 13 §:n 1 ja 2 momentti,
16 §:n 1 momentti, 21 §:n 1—3 momentti, 22 § sekä 24 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat, 13 §:n 1 ja 2 momentti ja 21 §:n 1 momentti 30 päivänä joulu-
kuuta 1992 annetussa laissa (1544/92), 21 §:n 2 momentti 22 päivänä heinäkuuta 1983 anne-
tussa laissa (639/83) ja 21 §:n 3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (696/94)
sekä 22 § 30 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa laissa (616/89), seuraavasti:

2 §

Rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisvero peritään lopullisena verona toimittamalla pidätys tulon lähteellä (*lähdevero*) tai määrätään verotusmenettelystä annetun lain (/) mukaisessa järjestyksessä noudattaen, mitä jäljempänä tässä laissa säädetään.

3 luku

Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä toimitettava verotus

13 §

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta yhteisön tuloveroa 28 prosenttia.

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on suoritettava 1 momentissa tarkoitettusta tulosta valtionveroa pääomatulosta 28 prosenttia ja ansiotulosta 35 prosenttia.

16 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua tulosta sekä 14 §:ssä tarkoitettua varallisuudesta suoritettava vero on määrättävä verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä ja on tällöin ennakon käyttämisestä ja rangaistussäännöksistä soveltuvin osin voimassa, mitä mainitussa laissa on säädetty tai sen nojalla määrätty, sekä veronkannosta ja verojen tilittämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä veronkantolaissa (611/78) säädetään tai sen nojalla määrätään.

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 momentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä

on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Muutoksen hakemisesta 13 §:ssä tarkoitettua tulon ja 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua varallisuuden osalta toimitettuun verotukseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa on säädetty. Muutoksen hakemisesta lääninveroviraston 11 §:n 2 momentin ja 11 a §:n mukaiseen päätökseen sekä ratkaisuun, joka koskee perimättä jääneen lähdeveron määräämistä sen perimiseen velvollisen maksettavaksi, on voimassa mitä ennakoperintälaissa on muutoksen hakemisesta vastaavissa asioissa säädetty.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

22 §

Mitä verotusmenettelystä annetun lain 10 luvussa säädetään tai sen nojalla määrätään verosta vapauttamisesta tai sen suorittamisen lykkäyksestä, on vastaavasti sovellettava tässä laissa tarkoitettuun veroon. Hakemus voidaan lähettää verohallitukselle, jonka tulee toimittaa se asianomaisen viranomaisen ratkaistavaksi.

24 §

Asetuksella voidaan rajoitetusti verovelvollisen osalta säätää poikkeuksia siitä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa tai sen nojalla on voimassa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisaajasta, verotuksen toimittamisessa noudatettavista määräajoista ja menettelystä sekä veron perimisestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 1996.

Laki leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 70 a §:n 3 momentti ja 81 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 70 a §:n 3 momentti 21 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (885/84) ja 81 §:n 3 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (620/78), ja

muutetaan 23 §:n 2 momentti, 30 §:n 5 momentti, 57 b §:n 4 momentti, 70 a §:n 2 momentti, 74 §:n 4 momentti, 87 ja 89 §, 91 §:n 1 ja 3 momentti, 93 §, 97 a §:n 2 momentti, 98 a §:n 2 ja 3 momentti, 98 b §:n 1 momentti, 99 §:n 1 momentti sekä 100 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 23 §:n 2 momentti 3 päivänä tammikuuta 1946 annetussa laissa (1/46), 30 §:n 5 momentti, 57 b §:n 4 momentti ja 89 § 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1167/90), 70 a §:n 2 momentti mainitussa 21 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa, 74 §:n 4 momentti 23 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1196/88), 87 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 16 päivänä lokakuuta 1992 annetulla lailla (922/92), 91 §:n 1 ja 3 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (519/94), 93 §, 98 a §:n 2 ja 3 momentti sekä 100 a § 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1080/93), 97 a §:n 2 momentti 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (291/82), 98 b §:n 1 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (706/94) ja 99 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (616/94), seuraavasti:

23 §

Lainhuutoa haettaessa on hakijan esitettävä asianomaisen lääninveroviraston antama todistus huudatettavan kiinteistön arvosta viimeksi toimitetussa varallisuusverotuksessa tai, ellei kiinteistöä ole sanotussa verotuksessa arvioitu, lausunto sen arvosta.

30 §

Edellä 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettu leimaverovapaus myönnetään vain siltä osin kuin kiinteistöä ja sillä olevaa asuinrakennusta käytetään omana vakituksena asuntona. Asuinrakennukseen luetaan myös asumiseen liittyvät muut rakennustilat. Rakennukseen rinnastetaan rakennuspaikka siltä osin kuin se on pinta-alaltaan enintään 10 000 neliometriä tai kaavoitetulla alueella enintään kaavan mukaisen tontin tai rakennuspaikan suuruinen. Luovutuksensaajan on lainhuutoa hakiessaan esitettävä tarvittavat selvitykset ja kotikuntansa lääninveroviraston antama lausunto verovapauden edellytyksistä. Jos luovutuksensaajia on useita, leimaverosta vapaa on vain 1 momentin 8 kohdassa mainitut edellytykset täyttävän luovutuksensaajan omistusoikeutta vastaava osuus luovutushinnasta.

57 b §

Verovapauden edellytyksistä on annettava selvitys sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella luovutuksensaajan kotikunta on, verohallituksen vahvistamaa lomaketta käyttäen 87 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

70 a §

Jos leimavero on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu määräajan jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/) säädetään.

74 §

Jos 1 momentissa tarkoitettu vekselistä tai velkakirjasta ei ole suoritettu leimaveroa säädettyssä ajassa, lääninverovirasto maksuunpanee leimaveron veronlisäyksineen 1 momentissa tarkoitettua vastuuvollisen suorittavaksi.

87 §

Jokainen, joka arvopaperien myynnin tai vaihdon tapahtuessa arvopaperipörssitoiminnan tai arvopaperinvälittäjien yhteisön yllä-

pitämän sopimusmarkkinatoiminnan ulkopuolella on ollut sopimuksen tekijänä, on velvollinen kahden kuukauden kuluessa myynnin tai vaihdon tapahtumisesta näyttämään asianomaiselle lääninverovirastolle 85 §:n 1 tai 2 momentissa mainitun laskelman. Kahden kuukauden määräaika luetaan kuitenkin omistusoikeuden siirtymisestä, kun asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet siirretään uudelle omistajalle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu myynti tai vaihto on tapahtunut kolmannen henkilön välityksellä, on välittäjä velvollinen lääninveroviraston kehotuksesta esittämään arvopaperien myynnistä tai vaihdosta laatimansa laskelman.

Jos laskelmaa ei ole 1 momentissa säädettyssä ajassa esitetty eikä maksuvelvollinen kehotuksestaakaan osoita suorittaneensa säädettyä leimaveroa ja veronlisäystä, lääninverovirasto maksuunpanee leimaveron säädettyine veronlisäyksineen.

89 §

Jos luovutuksesta 30 §:n 1 momentin 8 kohdassa ja 57 b §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ei ole suoritettu leimaveroa siitä syystä, että luovutuksensaaja on antanut virheellisiä tietoja, lääninverovirasto maksuunpanee suorittamatta jääneen leimaveron veronlisäyksineen. Maksamatta jäänyttä leimaveroa on, jos luovutuksensaaja on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut virheellisiä tietoja, korotettava enintään 50 prosentilla.

91 §

Verotusmenettelystä annetun lain (/) 85 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon tämän lain mukaisesta velvollisuudesta suorittaa leimaveroa, jos se katsotaan hakijalle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa taikka verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkotietoa on verovelvollisen tai vastuovelvollisen vaatimuksesta noudatettava sito-

vana siltä ajalta, joksi se on annettu. Muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään.

93 §

Oikaisuvaatimus ja valitus voidaan tehdä myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä.

97 a §

Leimavero palautetaan kuitenkin vain siltä osin kauppahintaa, kuin se asianomaisen lääninveroviraston antaman todistuksen mukaan kohdistuu tuotannollisen toiminnan tai matkailuyritystoiminnan kannalta tarpeellisiin rakennuksiin ja niiden tonttimaahan.

98 a §

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Lääninveroviraston tulee varata veroasiamiehen tekemästä valituksesta asianosaiselle ja asianosaisen tekemästä valituksesta veroasiamiehelle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös lääninveroviraston lausunto, on viipymättä lähetettävä lääninoikeudelle.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

99 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa leimaveroa, veronkorotusta, veronlisäystä, viivästyskorkoa ja jäämämaksua, viivekorkoa sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa ne kokonaan.

100 a §

Jos veroa ei ole suoritettu 26 tai 87 §:ssä säädettyssä ajassa, suorittamatta jääneelle verolle on maksettava veronlisäystä sen mu-

kaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 1996.

Laki tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 62 §:n 2 momentti, 112 §:n 2 momentti, 122 §:n 1 ja 2 momentti, 136 §:n 2 momentti ja 149 a §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä ovat 122 §:n 2 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (624/94) ja 149 a §:n 5 momentti 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1109/94), sekä *lisätään* 44 §:ään uusi 4 momentti, seuraavasti:

44 §

Porotaloudesta saatu tulo ja sen laskeminen

Valtioneuvosto vahvistaa verohallitusta kuultuaan 2 momentissa tarkoitetut tuottope-
rusteet ennen kunkin vuoden joulukuun 10
päivää. Paliskuntain yhdistyksen on ennen
lokakuun 31 päivää tehtävä valtioneuvostolle
ehdotus porotalouden tuottoperusteista.

62 §

Yritystulon ja osingon ansiotulo-osuus

Ansiotuloa on myös verotusmenettelystä
annetun lain (/) 29 §:ssä tarkoitettu pei-
telty osinko.

112 §

Eläketulon jaksottaminen

Vaatimus eläketulon jaksottamisesta on
tehtävä kahden kuukauden kuluessa eläkkeen
maksuvuodelta toimitettavan verotuksen val-
mistumisen jälkeen. Toimitettujen verotusten
osalta noudatetaan soveltuvin osin mitä ve-
rotusmenettelystä annetussa laissa säädetään
veronoikaisusta verovelvollisen vahingoksi.

122 §

*Omistajanvaihdon vaikutus tappioiden
vähentämiseen*

Yhteisön ja elinkeinoyhtymän tappiota ei
vähennetä, jos tappiovuoden aikana tai sen
jälkeen yli puolet sen osakkeista tai osuuk-
sista on muun saannon kuin perinnön tai
testamentin vuoksi vaihtanut omistajaa tai
yli puolet sen jäsenistä vaihtunut. Jos tap-
piota tuottaneen yrityksen osakkeista tai
osuuksista vähintään 20 prosenttia omista-
vassa yhteisössä tai yhtymässä on tapahtunut
vastaava omistajanvaihdos, viimeksi maini-
tun yhteisön tai yhtymän omistamien osake-
keiden tai osuuksien katsotaan vaihtaneen
omistajaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa sääde-
tään, se lääninverovirasto, jonka virka-alu-
eella yhteisön tai yhtymän kotikunta on, voi
erityisistä syistä, milloin se yhteisön tai yh-
tymän toiminnan jatkumisen kannalta on tar-
peen, hakemuksesta myöntää oikeuden tap-
pion vähentämiseen.

136 §

Verotuksen kattosääntö

Verovelvollisen maksettavaksi verotus-
menettelystä annetun lain 32 §:n nojalla
määrätty veronkorotus maksuunpannaan 1
momentista poiketen kuitenkin kokonaan,

eikä sitä oteta huomioon verojen ja maksujen enimmäismäärää laskettaessa.

149 a §

Sopeutumisvähennys

Jos maatila myydään vapaaehtoisella kaupalla vuosien 1995—2000 aikana, verovelvollinen menettää oikeuden vuosilta 1995—1999 toimitettavissa verotuksissa myönnettyyn sopeutumisvähennykseen. Lääninverovirasto oikaisee näiltä vuosilta toimi-

tetut verotukset noudattaen soveltuvin osin, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään veronoikaisusta. Veronoikaisu voidaan tehdä, vaikka sen edellytykset puuttuvat.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Lain 122 §:n 1 momenttia sovelletaan 6 päivänä lokakuuta 1995 ja sen jälkeen tapahtuneisiin omistajanvaihdoksiin. Lain 122 §:n 2 momenttia sovelletaan lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 28 § ja muutetaan 4 c §:n 1 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 a §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti, 12 §:n 4 momentti, 17 §:n 1 momentti, 18 §:n 1 ja 2 momentti, 18 a §:n 1, 2 ja 4 momentti, ja 26 a §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisena kuin niistä ovat 4 c §:n 1 momentti 18 päivänä helmikuuta 1994 annetussa laissa (132/94), 8 §:n 2 momentti osittain muutettuna 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla lailla (659/92), 9 a §:n 1 momentti sekä 26 §:n 2 ja 3 momentti 22 päivänä helmikuuta 1991 annetussa laissa (353/91), 10 §:n 1 momentti ja 18 §:n 1 momentti 1 päivänä marraskuuta 1991 annetussa laissa (1301/91), 12 §:n 4 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (713/94), 17 §:n 1 momentti ja 18 §:n 2 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa (526/80), 18 a §:n 1 momentti 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1103/94) sekä 18 a §:n 2 ja 4 momentti 10 päivänä tammikuuta 1986 annetussa laissa (13/86), sekä

lisätään lakiin uusi 12 h §, seuraavasti:

4 c §

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat käytetään verosaatavan suorituksesi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) jäämämaksu, viivästyskorko, viivekorko;
- 3) viivästyskorkoa vastaava korko, veronlisäys;
- 4) veronkorotus;
- 5) vero;
- 6) korkoa vastaavasta korotuksesta verotuksessa annetussa laissa (1251/90) tarkoitettu korotus; sekä
- 7) jäännösveron korko, maksettava yhteisökorko.

8 §

Samana vuonna vanhentuvien verojen kesken noudatetaan seuraavaa kuittausjärjestystä:

- 1) verotusmenettelystä annetun lain (/) 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut verot ja maksut sekä ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä;
- 2) työnantajan sosiaaliturvamaksu ja kiinteistövero;
- 3) muut valtiolle tulevat verot;
- 4) metsänhoitomaksu; sekä
- 5) suhdannetalletus.

9 a §

Jos Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, kuitataan siirretyt varat tässä verotuksessa kannossa maksettavaksi jääneen määrän suorituksiksi.

10 §

Veronkuittauspäivä on päivä, jona lääninverovirasto saa tiedon palautuksesta. Kun verojäämän suorituksiksi kuitataan palautettavaa ennakkoa tai kun veronkuittaus toimitetaan 9 a §:n mukaisesti, veronkuittauspäivä on päivä, jona verotus on päättynyt. Jos 9 a §:n mukainen kuittaus toimitetaan verovuotta seuraavan vuoden jälkeen maksuunpantujen verojen suorituksiksi, veronkuittauspäivä on kuitenkin veron maksuunpanokuukaudta seuraavan kuukauden viimeinen päivä.

12 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

12 h §

Ahvenanmaan kunnille tulevat yhteisöverot tilitetään erillään muista yhteisöveroista noudattaen erikseen säädettyjen ja määrättyjen perusteiden ohella soveltuvien osin tämän luvun säännöksiä. Muilta osin tilittämisessä menetellään siten kuin tässä laissa säädetään.

17 §

Veronsaajille tilitetään kuukausittain maksuunpanosuhteiden mukainen osuus koko maassa kertyneistä verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuista lopullisista veroista sekä metsänhoitomaksusta. Verotuksen päättymisen jälkeen ennen 18 §:ssä tarkoitettua oikaisua tehdään tilitys säännönmukaisen lopullisen veron maksuunpanossa tai siihen liittyvässä metsänhoitomaksun maksuunpanossa vahvistettujen maksuunpanosuhteiden mukaisesti.

18 §

Tilitetyt määrät oikaistaan verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavana neljänteenä kuukautena ja sen jälkeen vuosittain tammiukuussa (*oikaisutilitys*). Käytettäviin maksuunpanosuhteisiin sisällytetään tällöin säännönmukaisen lopullisen veron ja metsänhoitomaksun maksuunpanon lisäksi muut verovuoteen kohdistuvat verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen ja metsänhoitomaksun maksuunpanot sekä maksuunpanon muutoksista ja muista syistä aiheutuvat veronsaajille tilitettyjen tai tilitettävien määrien vähennykset. Oikaisutilityksen mukaiset määrät maksetaan veronsaajille tai vähennetään niiltä oikaisutilityskuukaudelta tehtävän kuukausutilityksen yhteydessä.

Oikaisutilityksen jälkeen tilitetään verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuina veroina sekä ennakonpidätyksinä ja ennakonkantona samoin kuin metsänhoitomaksuina koko maassa kertyneet määrät kuukausittain tämän tilityksen mukaisissa maksuunpanosuhteissa, kunnes seuraava oikaisutilitys tehdään.

18 a §

Kuuden vuoden kuluttua siitä vuodesta, jona verovelvollisen verotus ja metsänhoitomaksun maksuunpano on päättynyt, lopetetaan verojen ja metsänhoitomaksun kuukausittainen tilittäminen ja veronsaajalle annetaan erillinen tilitys (*lopputilitys*). Lopputilitystä edeltävältä vuodelta ei tehdä oikaisutilitystä.

Lopputilitys tehdään noudattaen 18 §:ssä olevia oikaisutilitystä koskevia säännöksiä, kuitenkin siten, että kertymättä olevat verotusmenettelystä annetun lain mukaiset verot, kannossa maksettavat ennakot ja metsänhoitomaksut käsitellään vastaavan suuruksina veronsaajan rasitukseksi tehtyinä maksuunpanon muutoksina.

Lopputilityksen jälkeen kertyvät verotusmenettelystä annetun lain mukaiset verot, kannossa maksettavat ennakot ja metsänhoitomaksut tilitetään vuosittain siten kuin 22 §:ssä säädetään (*jälkitilitys*).

26 a §

Jos on ilmeistä, että 1 momentissa tarkoitetuissa sopimuksissa määrätty edellytykset

ovat olemassa, voidaan toisen sopimusvaltion siirrettäväksi pyytämät ennakonpidätysvarat, joiden kertymisestä on saatu riittävä selvitys, siirtää tämän toisen sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle verotusmenettelystä annetun lain 49 §:ssä tarkoitettua verotuksen päättymistä odottamatta.

Verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu määrä on siirrettävä toisen sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle, jos 1 momentissa säädetty edellytykset ovat olemassa ja siirrettävät varat ovat veronkantoviranomaisen hallussa. Kun tulon verottami-

sesta Suomen ja vieraan valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyyn sopimukseen perustuvan keskinäisen sopimusmenettelyn johdosta luovutaan Suomessa, on kertyneet varat tai niistä siirrettäväksi pyydetty osa niin ikään siirrettävä toiselle sopimusvaltiolle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Lain 12 h §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1993 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Laki

verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun lain (367/61) 6 §:n 3 momentti, 10 §:n 4 momentti ja 11 §:n 1 momentti, näistä 6 §:n 3 momentti ja 10 §:n 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1633/91), seuraavasti:

6 §

Verotusmenettelystä annetussa laissa (/) ja arvonlisäverolaissa (1501/93) tarkoitettujen verojen ja maksujen ulosotossa sovelletaan 2 momentissa säädettyjä rajoituksia, jos veroon tai maksuun on haettu muutosta oikaisuvaatimuksella tai valituksella ja jos oikaisuvaatimus tai valitus on tehty 60 päivän kuluessa veron tai maksun eräpäivästä. Jos vero tai maksu kannetaan useassa erässä, edellä tarkoitetut ajat lasketaan ensimmäisen kantoerän eräpäivästä.

10 §

Valitusta tai perustevalitusta käsittelevä viranomainen saa määrätä puheenjohtajansa, jäsenensä taikka esittelijänsä käsittelemään ja ratkaisemaan ulosoton kieltämistä tai keskeyttämistä koskevia hakemuksia. Jos asian käsittely kuuluu verotuksen oikaisulautakunnalle, ulosoton kieltämisestä tai keskeyttämi-

sestä voi päättää myös asianomainen lääninverovirasto. Lääninverovirasto ratkaisee hakemuksen, jos se liittyy oikaisuvaatimukseen, jonka ratkaiseminen kuuluu lääninverovirastolle.

11 §

Vero, leimaveroa lukuun ottamatta, ja muu tässä laissa tarkoitettu saaminen on maksuvelvolliselta perittävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu, uhalla, että oikeus maksun saamiseen on menetetty. Ennakkoperintälain (418/59) nojalla kannossa määrätty ennakko saadaan kuitenkin periä saman ajan kuluessa kuin ne verot ja maksut, joiden suorituksiksi ennakko on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytettävä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Laki arpajaisverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/92) 13 §:n 4 momentti ja
muutetaan 10 §:n 1 momentti, 16 §:n 1—3 momentti ja 18 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 1—3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (709/94) ja 18 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (617/94), seuraavasti:

10 §

Veron maksuunpano

Jos arpajaisveroa ei ole suoritettu määräajassa tai jos vero on suoritettu säädetyn määräajan jälkeen, lääninveroviraston on määrättävä verovelvollisen maksettavaksi suorittamatta oleva vero sekä sille veronlisäystä sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/) säädetään.

16 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja valtion puolesta veroasiamies saavat hakea muutosta lääninveroviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen lääninoikeudelta noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika luetaan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Valtion puolesta valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on veroasiamiehellä.

18 §

Verosta vapauttaminen ja veron suorittamisen lykkäys

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen arpajaisverosta, veronkorotuksesta, veronlisäyksestä, viivästyskorosta ja jäämämaksusta, viivekorosta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 1996.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 17 §:n 2 ja 4 momentti, sellaisena kuin 17 §:n 2 momentti on 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (461/85) ja 17 §:n 4 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (392/68), ja

muutetaan 8 §, 10 §:n 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 8 § ja 10 §:n 3 momentti 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (461/85), 12 §:n 2 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), 14 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (611/94) sekä 17 §:n 1 momentti 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1227/94) ja 17 §:n 3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (695/94), seuraavasti:

8 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksua koskevan ennakkotiedon ja siitä tehdyn valituksen osalta on vastaavasti voimassa, mitä ennakkoperintälain 17 ja 51 §:ssä säädetään.

10 §

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suoritamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/) säädetään.

12 §

Jollei suoritusvelvollisuutensa laiminlyönyttä työnantajaa voida pidätystodistuksessa olevien merkintöjen perusteella saada selville, on palkansaaja lääninveroviraston kehotuksesta velvollinen antamaan työnantajasta tarpeelliset tiedot.

14 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi panut, 10 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset ja -korotukset, viivästyskoron ja jäämämaksun sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta ane-

tun lain mukaisen viivekoron sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron. Verohallitus voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty kansaneläkelaitokselle.

17 §

Jos asianomainen tai veroasiamies on tyytymätön lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, hän saa hakea siihen valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen. Asianomaisen valitusaika on kuusi vuotta sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona päätös on annettu. Veroasiamiehen valitusaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (/) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 1996.

Laki

koiraverosta annetun lain 8 ja 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/79) 8 §:n 2 momentti ja 12 §:n 3 momentti,
 näistä 12 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (712/94), sekä
lisätään 8 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

8 §

— — — — —
 Jos koiraveroa 1 momentissa tarkoitettusta syystä ei ole voitu 7 §:n mukaisesti verovuodelta määrätä, on kunnanhallituksen tai johtosäännössä määrätyn viranhaltijan päätöksellään määrättävä koiranomistajan suoritettavaksi koiravero veronmaksun laiminlyömisestä johdosta säädettyä veronlisäystä vastaavine korkoineen sekä korotettava koiravero enintään kaksinkertaiseksi. Koiraveron määrittäminen, jonka johdosta koiranomistajalle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, on toimitettava viimeistään viidentenä vuotena verovuoden päättymisestä lukien.
 Maksuunpannulle ja maksamatta jätetylle

koiraverolle on maksettava viivekorko siten kuin siitä säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/).

12 §

— — — — —
 Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (/) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 7 §, 11 §:n 1 momentti, 12 ja 13 §, 14 §:n 1 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 1 momentti ja 18 §:n 2 momentti,
 näistä 11 §:n 1 momentti, 12 §, 14 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 5 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1393/91), seuraavasti:

7 §

Veron suorittaminen

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella on koronmaksajan verotusmenettelystä annetussa laissa (/) tarkoitettu kotikunta. Jos valtio on koronmaksaja, pidätetyt määrät on suoritettava Uudenmaan lääninverovirastolle. Pidätetyt määrät on suoritettava viimeistään koronmaksua seuraavan kalenterikuukauden 10 päivänä.

11 §

Tiedonantovelvollisuus

Verotusmenettelystä annetun lain mukainen verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus ei koske sitä korkotuloa, josta on suoritettava tämän lain mukainen lähdevero, eikä sitä pääomaa, jolle korko maksetaan. Koronmaksajan on kuitenkin pidettävä kirjaa, josta saadaan luotettavasti selville korkotulon lähdeveron määrääytymisen kannalta merkitykselliset seikat. Lääninveroviraston asian-

omaisen virkamiehen kehotuksesta koronmaksajan on esitettävä korkotulon lähdeveron valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys. Lääninverovirastolle on lisäksi annettava vuosittain asetuksella tarkemmin määrättävät tiedot lähdeveron piiriin kuuluvista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta sekä lääninveroviraston kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista. Joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseen laskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan ja osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettua lainausliikettä harjoittavan osuuskunnan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

12 §

Veron maksuunpano koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen suorittamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitettusta korkotulosta, se lääninverovirasto, jonka virka-alueella koronsaajan kotikunta on, maksuunpanee korkotulon lähdeveron koronsaajalle. Jos koronsaajalla ei ole kotikuntaa Suomessa, maksuunpanon toimittaa Uudenmaan lääninverovirasto. Maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä. Maksuunpanon yhteydessä verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä veronlisäys ja veronkorotus noudattaen soveltuvin osin verotusmenettelystä annetun lain jälkiverotusta koskevia säännöksiä.

13 §

Lähdeveron maksuunpano veronoikaisun yhteydessä

Jos tämän lain 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron suorittamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee lääninveroviraston verotusmenettelystä annetussa laissa

tarkoitettua veronoikaisun yhteydessä maksuunpanna lähdevero sen suorittamiseen velvolliselle. Edellä 12 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

14 §

Lähdeveron hyväksi lukeminen ja palauttaminen

Koronsaajalta aiheuttomasti peritty lähdevero katsotaan tuloveron ennakoksi ja siihen sovelletaan ennakon käyttämistä ja palauttamista koskevia ennakkoperintälain (418/59) ja verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä.

16 §

Lähdeveron kanto ja viivästysseuraamukset

Tässä laissa tarkoitettuun, koronsaajalle tai koronmaksajalle maksuunpantuun lähdeveroon sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/) säädetään.

17 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta koronsaajalle määrättyä lähdeveroa koskevaan päätökseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään muutoksenhausta valittamalla lääninoikeuteen.

18 §

Salassapitovelvollisuus ja rangaistus-säännökset

Rangaistusseuraamuksista on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 9 luvussa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Laki

ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1217/94) 7 § seuraavasti:

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen tulee veroilmoituksessaan ilmoittaa ja siihen liittää ulkomaista väliyh-

teisöä koskevat tiedot ja selvitykset sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Laki

yhtiöveron hyvityksestä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yhtiöveron hyvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1232/88) 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 ja 3 momentti sekä 13 §, näistä 12 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1542/92), seuraavasti:

5 §

Yhtiöveron hyvitys luetaan osingonsaajan hyväksi soveltaen verovelvolliselta ennakko-perintälain mukaan pidätetyn ennakon käyttämistä koskevia verotusmenettelystä annetun lain (/) säännöksiä.

6 §

Verotusmenettelystä annetun lain 29 §:ssä tarkoitettuun peiteltyyn osinkoon sovelletaan, mitä yhtiön jaettavaksi päätetystä osingosta säädetään.

12 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vastuu toteutetaan muuttamalla verotusta osingonsaajan vahingoksi noudattaen soveltuvin osin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään veronoikaisusta verovelvollisen vahingoksi. Oikaisu on tehtävä viimeistään kahden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana yhtiön maksamatta jääneiden verojen määrä on lopullisesti todettu.

Jos osingonsaajana on tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettu yhteisö, voidaan yhtiöveron hyvitykseen perustuvaa ennakonpalautuksen maksamista, sen käyttämistä maksamatta olevan määrän lyhentämiseen sekä kuittamista lykätä siihen asti, kun osinkoa jakanut yhtiö on maksanut osingonjaon perusteena olevalta verovuodelta sille määrättyt verot tai 2 momentissa tarkoitettu veronoikaisu on toteutettu, jos on ilmeistä, että osingonjaosta on päätetty 1 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa.

13 §

Jos yhtiön osingonjakopäätös on tehty niin myöhään, että verovuodelta jaettavaksi päätettyä osinkoa ei ole otettu huomioon yhtiön verovuoden verotusta toimitettaessa, yhtiön verotusta voidaan oikaista siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 56 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1996.

Laki

merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 8 ja 8 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan merenkulun veronhuojennuksista 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (433/81) 8 §:n 1 momentti ja 8 a §,

näistä 8 a § sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1265/93), seuraavasti:

8 §

Se lääninverovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on, antaa luvan alushankintatalletuksen tai sen osan nostamiseen, kun sille esitetään selvitys siitä, että alushankintavaraus tai sen osa on käytetty tai tullaan käyttämään vähintään 19 rekisteritonnin aluksen hankintaan. Jos varausta tai sen osaa ei ole verotuksessa vähennetty veronalaisesta tulosta ja verotus on tältä osin saanut lainvoiman, verovelvollisella on niin ikään oikeus nostaa talletus tai vastaava osa siitä.

8 a §

Jos verovelvollinen lopettaa elinkeinotoimintansa eikä kysymyksessä ole sulautuminen tai jos verovelvollisen omaisuus luovutetaan konkurssiin, luetaan alushankintavaraus sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jona elinkeinotoiminta on lopetettu tai päätös konkurssiin asettamisesta tehty. Verovelvollisella on tällöin oikeus nostaa alushankintatalletus Suomen Pankista. Lääninverovirasto antaa verovelvolliselle todistuksen alushankintatalletuksen nosto-oikeudesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1996.

Laki

eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (680/76) 8 §:n 1 momentti ja 10 §,

näistä 8 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (623/94), seuraavasti:

8 §

Tämän lain nojalla myönnetty veronhuojennus ei vapauta yhteisöä siitä ilmoittamisvelvollisuudesta, joka sillä ilman huojennusta olisi verotusmenettelystä annetun lain (/) mukaan. Yhteisön on lisäksi veroilmoituksen antamisen yhteydessä annettava lääninverovirastolle sellainen selvitys, kuin verohallitus määrää. Lääninverovirasto voi tehdä verohallitukselle esityksen veronhuojennuksen peruuttamisesta.

10 §

Tätä lakia sovellettaessa on rangaistussäännöksistä voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 9 luvussa säädetään. Mainittua lakia noudatetaan muutoinkin soveltuvin osin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1996.

Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 36, 38 ja 39 §, näistä 36 § sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (462/85), seuraavasti:

36 §

Mitä verotusmenettelystä annetussa laissa (/) ja veronkantolaissa (611/78) säädetään kunnallisverosta ja kansaneläkevakuutusmaksusta, on soveltuvin osin voimassa vakuutetun sairausvakuutusmaksusta.

38 §

Kunnalla on oikeus myöntää vapautus ja lääninverovirastolla lykkäys vakuutetun sairausvakuutusmaksun maksuun noudattaen soveltuvin osin, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa on säädetty kunnallisveron huojennuksesta ja lykkäyksestä.

39 §

Kansaneläkelaitoksella on oikeus valvoa vakuutettujen sairausvakuutusmaksujen määräämistä, maksuunpanoa, kantoa ja tilitystä sekä tarkastaa näiltä osin verotusta koskevia asiakirjoja.

Kansaneläkelaitoksella ja kunnan määräämällä veroasiamiehellä on oikeus hakea muutosta vakuutetun sairausvakuutusmaksuun siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1996.

Laki kansaneläkelain 18 ja 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 18 ja 19 §, sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä joulukuuta 1958 annetussa laissa (486/58), seuraavasti:

18 §

Kunnalla on oikeus myöntää vapautus ja lääninverovirastolla lykkäys vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun maksuun noudattaen soveltuvin osin, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa (/) säädetään kunnallisveron huojennuksesta ja lykkäyksestä.

19 §

Kansaneläkelaitoksella on oikeus valvoa vakuutetun kansaneläkemaksujen määräämistä, maksuunpanoa, kantoa ja tilitystä sekä tarkastaa näiltä osin verotusta koskevia asiakirjoja.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1996.

Laki suhdannetalletuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun suhdannetalletuslain (53/77) 10, 12 ja 13 §, 14 §:n 1 ja 3 momentti, 17 § sekä 18 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 10 § osittain muutettuna 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla (295/83), 12 ja 17 § sekä 18 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 14 §:n 3 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (711/94), seuraavasti:

10 §

Lääninveroviraston, jonka on viimeksi toimitetussa verotuksessa ollut määrättävä talletusvelvolliselle valtionvero, on määrättävä suhdannetalletuksen määrä noudattaen soveltuvin osin, mitä ennakoperintälaissa on ennakonkannossa suoritettavan ennakon määrittämisestä säädetty.

Jos talletusvelvollinen on ennen kantojakson alkamista tai sen aikana 7 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lopettanut liiketoimintansa tai hänen omaisuutensa on luovutettu konkurssiin, lääninveroviraston on hakemuksesta määrättävä, että suhdannetalletuksena suoritettavat erät on palautettava ja että maksamatta olevat erät on lyhennettävä siten kuin veron lyhentämisestä on säädetty. Jos talletusvelvollinen on ennen suhdannetalletusten maksuunpanoa edellä tarkoitettulla tavalla lopettanut liiketoimintansa tai hänen omaisuutensa on luovutettu konkurssiin, suhdannetalletus jätetään maksuunpanematta.

12 §

Jos suhdannetalletuksen maksaminen määräaikana laiminlyödään, peritään määrälle viivekorkoa siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (/) säädetään.

Sen lisäksi, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään, palautetaan alennetulle tai poistetulle suhdannetalletukselle kertynyt viivekorko myös silloin, kun suhdannetalletusvelvollisuutta muutetaan lain 10 §:n 2 momentin tai 14 §:n nojalla.

13 §

Jos suhdannetalletus laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen johdosta on jäänyt osaksi tai kokonaan määräämättä tai talletus on määrätty aiheetta tai sitä on määrätty liikaa, talletuksen määränneen lääninveroviraston on oikaistava virhe. Jos talletus

on jäänyt osaksi tai kokonaan määräämättä, oikaisu on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa suhdannetalletuksen kantojakson alkamisesta ja muutoin kolmen kuukauden kuluessa kantojakson päättymisestä.

14 §

Tässä laissa tarkoitettuun lääninveroviraston päätökseen saadaan hakea muutosta vain siten kuin ennakoperintälain 51 §:n 5 momentissa säädetään.

—————
Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (/) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä.

17 §

Jos talletusvelvollinen on tehnyt Suomen Pankkiin ennen suhdannetalletuksen kantojakson päättymistä investointivarauslaissa (1094/78) tarkoitetun investointitalletuksen, jota koskeva investointivarauslain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräaika päättyy valtioneuvoston suhdannetalletusten suorittamista koskevan päätöksen jälkeen, lääninveroviraston on hakemuksesta alennettava suhdannetalletusta investointitalletuksen määrällä. Suhdannetalletusta voidaan kuitenkin alentaa enintään määrällä, joka vastaa niiden kantoerien yhteismäärää, jotka erääntyvät aikaisintaan yhden kuukauden kuluttua investointitalletuksen tekemisestä.

Valtiovarainministeriö tai sen määräämänä verohallitus voi erityisen painavista syistä hakemuksesta kokonaan tai osittain vapauttaa talletusvelvollisen suorittamasta suhdannetalletusta tai sille perittyä tai perittävää viivästyskorkoa, jäämämaksua ja viivekorkoa.

18 §

Sen estämättä, että suorittamatta olevaa talletusta on 1 momentin nojalla lyhennetty, on talletusvelvollisen suoritettava viivekor-

ko. Viivekorko lasketaan talletuksen lyhennetylle osalle talletuksen palauttamispäivään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1996.

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1995
